

Svensk utgåva

Meddelanden och upplysningar

sextioförsta årgången

23 juli 2018

Innehållsförteckning

IV Upplysningar

UPPLYSNINGAR FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER OCH ORGAN

Europeiska unionens domstol

2018/C 259/01	Europeiska unionens domstols senaste offentliggöranden i <i>Europeiska unionens officiella tidning</i>	1

V Yttranden

DOMSTOLSFÖRFARANDE

Domstolen

2018/C 259/02	Förenade målen C-85/16 P och C-86/16 P: Domstolens dom (tionde avdelningen) av den 30 maj 2018 – Kenzo Tsujimoto mot Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO), Kenzo (Överklagande — EU-varumärke — Ansökningar om registrering av ordmärket KENZO ESTATE — Det äldre EU-ordmärket KENZO — Förordning (EG) nr 207/2009 — Artikel 8.5 — Relativt registreringshinder — Känt varumärke — Skälig anledning)	2
2018/C 259/03	Förenade målen C-259/16 och C-260/16: Domstolens dom (femte avdelningen) av den 31 maj 2018 (begäran om förhandsavgörande från Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio – Italien) – Confederazione Generale Italiana dei Trasporti e della Logistica (Confetra) (C-259/16), Associazione Nazionale Imprese Trasporti Automobilistici (C-259/16), Fercam SpA (C-259/16), Associazione non Riconosciuta Alsea (C-259/16), Associazione Fedit (C-259/16), Carioni Spedizioni Internazionali Srl (C-259/16), Federazione Nazionale delle Imprese di Spedizioni Internazionali – Fedespedi (C-259/16), Tnt Global Express SpA (C-259/16), Associazione Italiana dei Corrieri Aerei Internazionali (AICAI) (C-260/16), DHL Express (Italy) Srl (C-260/16), Federal Express Europe Inc. (C-260/16), United Parcel Service Italia Ups Srl (C-260/16) mot Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni, Ministero dello Sviluppo Economico (Begäran om förhandsavgörande — Europeiska unionens posttjänster — Direktiv 97/67/EG — Artiklarna 2, 7 och 9 — Direktiv 2008/6/EG — Begreppet ”tillhandahållare av posttjänster” — Företag verksamma inom vägtransporter, spedition och expressbefordran som tillhandahåller tjänster i form av insamling, sortering, transport och utdelning av postförsändelser — Krav på tillstånd för tillhandahållande av posttjänster till allmänheten — Bidrag till kostnaderna för samhällsomfattande tjänster)	3

2018/C 259/04	Mål C-370/16: Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 30 maj 2018 (begäran om förhandsavgörande från Tribunale di Novara – Italien) – Bruno Dell’Acqua mot Eurocom Srl, Regione Lombardia (Begäran om förhandsavgörande — Europeiska unionens immunitet och privilegier — Protokoll nr 7 — Artikel 1 — Huruvida ett förhandstillstånd från domstolen är nödvändigt eller ej — Strukturfonder — Ekonomiska bidrag från Europeiska unionen — Förfarande om utmätning hos en nationell myndighet av belopp ur detta bidrag)	4
2018/C 259/05	Mål C-382/16: Domstolens dom (andra avdelningen) av den 31 maj 2018 (begäran om förhandsavgörande från Finanzgericht Rheinland-Pfalz – Tyskland) – Hornbach-Baumarkt-AG mot Finanzamt Landau (Begäran om förhandsavgörande — Etableringsfrihet — Bolagsskatt — En medlemsstats lagstiftning — Fastställandet av skattepliktiga inkomster för bolag — Förmån som ett bolag med hemvist i landet utan kostnad har beviljat ett bolag utan hemvist i landet till vilket det första bolaget står i ett ömsesidigt beroendeförhållande — Justering av det inhemska bolagets skattepliktiga inkomster — När ett bolag med hemvist i landet beviljar ett annat bolag med hemvist i landet till vilket det första bolaget står i ett sådant förhållande motsvarande förmån sker ingen justering av de skattepliktiga inkomsterna — Inskränkning av etableringsfriheten — Skäl)	5
2018/C 259/06	Mål C-426/16: Domstolens dom (stora avdelningen) av den 29 maj 2018 (begäran om förhandsavgörande från Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg Brussel – Belgien) – Liga van Moskeeën en Islamitische Organisaties Provincie Antwerpen, VZW m.fl. mot Vlaams Gewest (Begäran om förhandsavgörande — Skydd för djurs välbefinnande vid tidpunkten för avlivning — Särskilda metoder för slakt som påbjuds av religiösa riter — Muslimskt offerhögtid — Förordning (EG) nr 1099/2009 — Artikel 2 k — Artikel 4.4 — Skyldighet att utföra den rituella slakten i ett slakteri som uppfyller kraven i förordning (EG) nr 853/2004 — Giltighet — Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna — Artikel 10 — Religionsfrihet — Artikel 13 FEUF — Respekt för nationella sedvänjor i fråga om religiösa riter)	5
2018/C 259/07	Mål C-483/16: Domstolens dom (andra avdelningen) av den 31 maj 2018 (begäran om förhandsavgörande från Fővárosi Törvényszék – Ungern) – Zsolt Sziber mot ERSTE Bank Hungary Zrt (Begäran om förhandsavgörande — Konsumentskydd — Oskäligen villkor i konsumentavtal — Direktiv 93/13/EEG — Artikel 7.1 — Låneavtal uttryckta i utländsk valuta — Nationell lagstiftning enligt vilken särskilda processuella krav ska vara uppfyllda för att oskäligen avtalsvillkor ska kunna göras gällande — Likvärdighetsprincipen — Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna — Artikel 47 — Rätt till ett effektivt domstolsskydd)	6
2018/C 259/08	Mål C-517/16: Domstolens dom (tionde avdelningen) av den 30 maj 2018 (begäran om förhandsavgörande från Sąd Apelacyjny w Gdańsku – Polen) – Stefan Czerwiński mot Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Gdańsku (Begäran om förhandsavgörande — Social trygghet för migrerande arbetstagare — Samordning av de sociala trygghetssystemen — Förordning (EG) nr 883/2004 — Materiellt tillämpningsområde — Artikel 3 — Medlemsstaternas förklaring i enlighet med artikel 9 — Övergångspension — Kvalificering — Lagstadgad förtida pension — Uteslutning av regeln om sammanläggning av perioder enligt artikel 66)	7
2018/C 259/09	Mål C-526/16: Domstolens dom (första avdelningen) av den 31 maj 2018 – Europeiska kommissionen mot Republiken Polen (Fördragsbrott — Direktiv 2011/92/EG — Miljökonsekvensbedömning avseende projekt där man medelst borrhning letar efter eller undersöker skiffergasfyndigheter — Djupborrning — Urvalskriterier — Fastställande av nivåer)	7
2018/C 259/10	Mål C-542/16: Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 31 maj 2018 (begäran om förhandsavgörande från Högsta domstolen – Sverige) – Länsförsäkringar Sak Försäkringsaktiebolag mot Dödsboet efter Ingvar Mattsson, Jan-Erik Strobel m.fl. mot Länsförsäkringar Sak Försäkringsaktiebolag (Begäran om förhandsavgörande — Direktiv 2002/92/EG — Tillämpningsområde — Begreppet försäkringsförmedling — Direktiv 2004/39/EG — Tillämpningsområde — Begreppet investeringsrådgivning — Rådgivning som syftar till placering av kapital i en kapitalförsäkring, vilken lämnats i samband med försäkringsförmedling — Kvalificering av en försäkringsförmedlares verksamhet när vederbörande inte haft någon avsikt att ingå ett verkligt försäkringsavtal)	8

2018/C 259/11	Mål C-633/16: Domstolens dom (femte avdelningen) av den 31 maj 2018 (begäran om förhandsavgörande från Sø- og Handelsretten – Danmark) – Ernst & Young P/S mot Konkurrenserådet (Begäran om förhandsavgörande — Kontroll av företagskoncentrationer — Förordning (EG) nr 139/2004 — Artikel 7.1 — Genomförande av en koncentration före anmälan till Europeiska kommissionen och innan den förklarats förenlig med den gemensamma marknaden — Förbud — Räckvidd — Begreppet koncentration — Uppsägning av ett samarbetsavtal med en tredje man av en av parterna i koncentrationen)	9
2018/C 259/12	Mål C-647/16: Domstolens dom (andra avdelningen) av den 31 maj 2018 (begäran om förhandsavgörande från Tribunal administratif de Lille – Frankrike) – Adil Hassan mot Préfet du Pas-de-Calais (Begäran om förhandsavgörande — Förordning (EU) nr 604/2013 — Fastställande av vilken stat som är ansvarig för att pröva en ansökan om internationellt skydd som en tredjelandsmedborgare har lämnat in i någon medlemsstat — Förfaranden för övertagande och återtagande — Artikel 26.1 — Beslut om överföring har antagits och meddelats innan den anmodade medlemsstaten har samtyckt till att överta den berörda personen)	9
2018/C 259/13	Förenade målen C-660/16 och C-661/16: Domstolens dom (femte avdelningen) av den 31 maj 2018 (begäran om förhandsavgörande från Bundesfinanzhof – Tyskland) – Finanzamt Dachau mot Achim Kollroß (C-660/16), Finanzamt Göppingen mot Erich Wirtl (C-661/16) (Begäran om förhandsavgörande — Beskattning — Gemensamt system för mervärdesskatt — Direktiv 2006/112/EG — Tillhandahållande av varor — Artikel 65 — Artikel 167 — Förskottsbetalning för förvärv av en vara som därefter inte levereras — Fällande dom mot leverantörens rättsliga ombud för bedrägeri — Leverantörens insolvens — Avdrag för ingående mervärdesskatt — Villkor — Artiklarna 185 och 186 — Justering utförd av den nationella skattemyndigheten — Villkor)	10
2018/C 259/14	Mål C-190/17: Domstolens dom (första avdelningen) av den 31 maj 2018 (begäran om förhandsavgörande från Tribunal Superior de Justicia de Madrid – Spanien) – Lu Zheng mot Ministerio de Economía y Competitividad (Begäran om förhandsavgörande — Kontroller av kontanta medel som förs in i eller ut ur Europeiska unionen — Förordning (EG) nr 1889/2005 — Tillämpningsområde — Artikel 63 FEUF — Fri rörlighet för kapital — Tredjelandsmedborgare som i sitt bagage transporterar en betydande summa kontanta medel som inte anmälts — Anmälningsplikt som knutits till utförelse av denna summa från Spanien — Sanktioner — Proportionalitet)	11
2018/C 259/15	Mål C-251/17: Domstolens dom (första avdelningen) av den 31 maj 2018 – Europeiska kommissionen mot Republiken Italien (Fördragsbrott — Hopsamling och rening av avloppsvatten från tätbebyggelse — Direktiv 91/271/EEG — Artiklarna 3, 4 och 10 — Dom varigenom domstolen fastställer ett fördragsbrott — Underlåtenhet att följa domen — Artikel 260.2 FEUF — Ekonomiska påföljder — Löpande vite och schablonbelopp)	11
2018/C 259/16	Mål C-306/17: Domstolens dom (åttonde avdelningen) av den 31 maj 2018 (begäran om förhandsavgörande från Tatabányai Törvényszék – Ungern) – Éva Nohartová mot Sámson József Boldizsár (Begäran om förhandsavgörande — Område med frihet, säkerhet och rättvisa — Civilrättsligt samarbete — Förordning (EU) nr 1215/2012 — Domstols behörighet — Särskilda behörighetsbestämmelser — Artikel 8 led 3 — Genkäromål som grundar sig eller inte grundar sig på samma avtal eller omständigheter som huvudkäromålet)	12
2018/C 259/17	Mål C-335/17: Domstolens dom (första avdelningen) av den 31 maj 2018 (begäran om förhandsavgörande från Varhoven kasatsion sad – Bulgarien) – Neli Valcheva mot Georgios Babanarakis (Begäran om förhandsavgörande — Civilrättsligt samarbete — Förordning (EG) nr 2201/2003 — Tillämpningsområde — Begreppet umgänge — Artikel 1.2 a och artikel 2 led 7 och led 10 — Mor- och farföräldrars rätt till umgänge)	13
2018/C 259/18	Mål C-390/17 P: Domstolens dom (sjunde avdelningen) av den 30 maj 2018 – Irit Azoulay m.fl. mot parlamentet (Överklagande — Personalmål — Lön — Familjetillägg — Utbildningstillägg — Nekad ersättning för utbildningskostnader — Artikel 3.1 i bilaga VII till tjänsteföreskrifterna för tjänstemän i Europeiska unionen)	13

2018/C 259/19	Förenade målen C-519/17 P och C-522/17 P–C-525/17 P: Domstolens dom (sjunde avdelningen) av den 30 maj 2018 – L'Oréal mot Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO), Guinot SAS (Överklagande — EU-varumärke — Invändningsförfarande — Ansökan om registrering som EU-varumärke av ordmärkena MASTER PRECISE, MASTER SMOKY, MASTER SHAPE, MASTER DUO och MASTER DRAMA — Det äldre nationella figurmärket MASTERS COLORS PARIS — Avslag på registreringsansökningarna — Outilräcklig motivering — Rättens prövning ex officio)	14
2018/C 259/20	Mål C-537/17: Domstolens dom (åttonde avdelningen) av den 31 maj 2018 (begäran om förhandsavgörande från Landgericht Berlin – Tyskland) – Claudia Wegener mot Royal Air Maroc SA (Begäran om förhandsavgörande — Lufttransport — Förordning (EG) nr 261/2004 — Artikel 3.1 — Tillämpningsområde — Begreppet ”flygning med direkt anslutande flygförbindelser” — Flygning med avgång från en flygplats belägen inom en medlemsstats territorium, vilken omfattar en mellanlandning på en flygplats belägen i tredje land och vars slutliga bestämmelseort är en annan flygplats i detta tredjeland)	15
2018/C 259/21	Mål C-50/18: Begäran om förhandsavgörande framställd av Landesverwaltungsgericht Steiermark (Österrike) den 29 januari 2018 – Mijo Mestrovic	15
2018/C 259/22	Mål C-64/18: Begäran om förhandsavgörande framställd av Landesverwaltungsgericht Steiermark (Österrike) den 1 februari 2018 – Zoran Maksimovic	16
2018/C 259/23	Mål C-73/18 P: Överklagande ingett den 2 februari 2018 av Cotécnica, S.C.C.L. av den dom som tribunalen (första avdelningen) meddelade den 20 november 2017 i mål T-465/16, Cotécnica mot EUIPO – Visán Industrias Zootécnicas (Cotecnica OPTIMA)	17
2018/C 259/24	Mål C-140/18: Begäran om förhandsavgörande framställd av Landesverwaltungsgericht Steiermark (Österrike) den 22 februari 2018 – Humbert Jörg Köfler m.fl.	17
2018/C 259/25	Mål C-146/18: Begäran om förhandsavgörande framställd av Landesverwaltungsgerichts Steiermark (Österrike) den 23 februari 2018 – Humbert Jörg Köfler	18
2018/C 259/26	Mål C-148/18: Begäran om förhandsavgörande framställd av Landesverwaltungsgericht Steiermark (Österrike) den 23 februari 2018 – Humbert Jörg Köfler m.fl.	18
2018/C 259/27	Mål C-214/18: Begäran om förhandsavgörande framställd av Sąd Rejonowy w Sopocie (Polen) den 26 mars 2018 – H.W.	19
2018/C 259/28	Mål C-260/18: Begäran om förhandsavgörande framställd av Sąd Okręgowy w Warszawie (Polen) den 16 april 2018 – Kamil Dziubak, Justyna Dziubak mot Raiffeisen Bank Polska SA	19
2018/C 259/29	Mål C-271/18 P: Överklagande ingett den 19 april 2018 av Slovenska republiken av den dom som tribunalen (andra avdelningen) meddelade den 5 februari 2018 i mål T-216/15, Dóvera zdravotná poisťovňa mot Europeiska kommissionen	20
2018/C 259/30	Mål C-273/18: Begäran om förhandsavgörande framställd av Augstākā tiesa (Lettland) den 20 april 2018 – SIA ”Kuršu zeme” mot Valsts ieņēmumu dienests	22
2018/C 259/31	Mål C-277/18: Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal Administrativo de Círculo de Lisboa (Portugal) den 24 april 2018 – Henkel Ibérica Portugal, Unipessoal Lda mot Comissão de Segurança de Serviços e Bens de Consumo	22
2018/C 259/32	Mål C-278/18: Begäran om förhandsavgörande framställd av Supremo Tribunal Administrativo (Portugal) den 24 april 2018 – Manuel Jorge Sequeira Mesquita mot Fazenda Pública	23
2018/C 259/33	Mål C-279/18: Begäran om förhandsavgörande framställd av Juzgado de lo Social de Barcelona (Spanien) den 24 april 2018 – Magdalena Molina Rodríguez mot Servicio Público de Empleo Estatal (SEPE)	23
2018/C 259/34	Mål C-281/18 P: Överklagande ingett den 24 april 2018 av Repower AG av den dom som tribunalen (femte avdelningen) meddelade den 21 februari 2018 i mål T-727/16, Repower mot EUIPO	24

2018/C 259/35	Mål C-283/18: Begäran om förhandsavgörande framställd av Audiencia Provincial de Almería (Spanien) den 25 april 2018 – Liliana Beatriz Moya Privitelto y Sergio Daniel Martín Durán mot Cajas Rurales Unidas, Sociedad Cooperativa de Crédito	25
2018/C 259/36	Mål C-291/18: Begäran om förhandsavgörande framställd av Curtea de Apel București (Rumänien) den 26 april 2018 – Grup Servicii Petroliere SA mot Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor, Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili	26
2018/C 259/37	Mål C-293/18: Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal Superior de Justicia de Galicia (Spanien) den 26 april 2018 – Sindicato Nacional de CCOO de Galicia mot Unión General de Trabajadores de Galicia (UGT), Universidad de Santiago de Compostela, Confederación Intersindical Gallega	26
2018/C 259/38	Mål C-295/18: Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal da Relação do Porto (Portugal) den 30 april 2018 – Mediterranean Shipping Company (Portugal) – Agentes de Navegação SA mot Banco Comercial Português SA, Caixa Geral de Depósitos SA	27
2018/C 259/39	Mål C-321/18: Begäran om förhandsavgörande framställd av Conseil d'État (Belgien) den 9 maj 2018 – Terre wallonne ASBL mot Région wallonne	28
2018/C 259/40	Mål C-345/18 P: Överklagande ingett den 25 maj 2018 av Caviro Distillerie Srl, Distillerie Bonollo SpA, Distillerie Mazzari SpA och Industria Chimica Valenzana (ICV) SpA av den dom som tribunalen (nionde avdelningen) meddelade den 15 mars 2018 i mål T-211/16, Caviro Distillerie m.fl. mot kommissionen	28

Tribunalen

2018/C 259/41	Förenade målen T-568/16 och T-599/16: Tribunalens dom av den 14 juni 2018 – Spagnolli m.fl. mot kommissionen (Personalmål — Tjänstemän — En tjänstemans bortgång — Den avlidne tjänstemannens rättsinnehavare — Efterlevandepension — Barnpension — Ny befattning för den efterlevande partnern, som också är tjänsteman — Anpassning av lönen — Beräkningsmetod för efterlevandepensionen och barnpensionen — Artikel 81a i tjänsteföreskrifterna — Meddelande om ändring av pensionsrättigheterna — Rättsakt som går någon emot i den mening som avses i artikel 91 i tjänsteföreskrifterna — Artikel 85 i tjänsteföreskrifterna — Återbetalning av felaktigt utbetalda belopp — Villkor — Begäran om ersättning för materiell och ideell skada)	30
2018/C 259/42	Mål T-597/16: Tribunalens dom av den 7 juni 2018 – OW mot EASA (Personalmål — Tillfälligt anställda — Placering i tjänstens intresse — Överflyttning till ny tjänst — Uppenbart oriktig bedömning — Motiveringsskyldighet — Rätt till försvar — Maktmissbruk)	31
2018/C 259/43	Mål T-882/16: Tribunalens dom av den 7 juni 2018 – Sipral World mot EUIPO – La Dolfina (DOLFINA) (EU-varumärke — Upphävandeförfarande — EU-ordmärket DOLFINA — Varumärket har inte varit föremål för verkligt bruk — Artikel 51.1 a i förordning (EG) nr 207/2009 (nu artikel 58.1 a i förordning (EU) 2017/1001 — Motiveringsskyldighet — Artikel 75 i förordning nr 207/2009 (nu artikel 94 i förordning 2017/1001))	31
2018/C 259/44	Mål T-72/17: Tribunalens dom av den 7 juni 2018 – Schmid mot EUIPO– Landeskommission für Land- und Forstwirtschaft in Steiermark (Steirisches Kürbiskernöl) (EU-varumärke — Upphävandeförfarande — Internationell registrering som designerar Europeiska unionen — Figurmärket Steirisches Kürbiskernöl — Skyddad geografisk beteckning — Artiklarna 15, 51.1 a och 55.1 i förordning (EG) nr 207/2009 (nu artiklarna 18, 58.1 a och 62.1 i förordning (EU) 2017/1001) — Verkligt bruk av varumärket — Bruk såsom varumärke)	32

2018/C 259/45	Mål T-136/17: Tribunalens dom av den 12 juni 2018 – Cotécnica mot EUIPO – Mignini & Petrini (cotecnica MAXIMA) (EU-varumärke — Invändningsförfarande — Ansökan om registrering som EU-varumärke av figurmärket cotecnica MAXIMA — Det äldre nationella figurmärket MAXIM Alimento Superpremium — Relativt registreringshinder — Risk för förväxling — Artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 207/2009 (nu artikel 8.1 b i förordning (EU) 2017/1001))	33
2018/C 259/46	Mål T-165/17: Tribunalens dom av den 14 juni 2018 – Emcur mot EUIPO – Emcure Pharmaceuticals (EMCURE) (EU-varumärke — Invändningsförfarande — Ansökan om registrering som EU-varumärke av ordmärket EMCURE — De äldre nationella och EU-ordmärkena EMCUR — Relativa registreringshinder — Likhet mellan varorna eller tjänsterna — Risk för förväxling — Artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 207/2009 (nu artikel 8.1 b i förordning nr (EU) 2017/1001))	33
2018/C 259/47	Mål T-294/17: Tribunalens dom av den 14 juni 2018 – Lion’s Head Global Partners mot EUIPO – Lion Capital (Lion’s Head) (EU-varumärke — Invändningsförfarande — Internationell registrering som designerar Europeiska unionen — Ordmärket Lion’s Head — Det äldre EU-ordmärket LION CAPITAL — Relativt registreringshinder — Risk för förväxling — Artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 207/2009 (nu artikel 8.1 b i förordning (EU) 2017/1001))	34
2018/C 259/48	Mål T-369/17: Tribunalens dom av den 7 juni 2018 – Winkler mot kommissionen (Personalmål — Tjänstemän — Överföring av nationella pensionsrättigheter — Beslut om tillgodoräknande av tjänstgöringstid — Rimlig tidsfrist — Rätt att yttra sig — Rättssäkerhet — Likabehandling — Berättigade förväntningar — Ansvar — Materiell skada)	35
2018/C 259/49	Mål T-375/17: Tribunalens dom av den 12 juni 2018 – Fenyves mot EUIPO (Blue) (EU-varumärke — Ansökan om registrering som EU-varumärke av figurmärket Blue — Absolut registreringshinder — Beskrivande karaktär — Särskiljningsförmåga saknas — Artikel 7.1 c och 7.2 i förordning (EG) nr 207/2009 (nu artikel 7.1 c och 7.2 i förordning (EU) 2017/1001) — Artikel 7.1 b i förordning nr 207/2009 (nu artikel 7.1 b i förordning 2017/1001))	35
2018/C 259/50	Mål T-456/17: Tribunalens beslut av den 8 juni 2018 – Lupu mot EUIPO– Dzhihangir (Djili soy original DS) (EU-varumärke — Invändningsförfarande — Ansökan om registrering av figurmärket Djili soy original DS som EU-varumärke — Äldre nationellt ordmärke DJILI — Relativt registreringshinder — Uppenbart att talan i vissa delar inte kan tas upp till sakprövning och i övriga delar är ogrundad) . .	36
2018/C 259/51	Mål T-608/17: Tribunalens beslut av den 6 juni 2018 – Grupo Bimbo mot EUIPO – DF World of Spices (TAKIS FUEGO) (EU-varumärke — Invändningsförfarande — Återkallelse av ansökan om registrering — Det saknas anledning att döma i saken)	36
2018/C 259/52	Mål T-280/18: Talan väckt den 3 maj 2018 – ABLV Bank mot SRB	37
2018/C 259/53	Mål T-281/18: Talan väckt den 3 maj 2018 – ABLV Bank mot ECB	38
2018/C 259/54	Mål T-282/18: Talan väckt den 3 maj 2018 – Bernis m.fl. mot SRB	39
2018/C 259/55	Mål T-283/18: Talan väckt den 3 maj 2018 – Bernis m.fl. mot ECB	40
2018/C 259/56	Mål T-299/18: Talan väckt den 16 maj 2018 – Strabag Belgium mot parlamentet	41
2018/C 259/57	Mål T-304/18: Talan väckt den 8 maj 2018 – MLPS mot kommissionen	42
2018/C 259/58	Mål T-308/18: Talan väckt den 17 maj 2018 – Hamas mot rådet	43
2018/C 259/59	Mål T-310/18: Talan väckt den 15 maj 2018 – EPSU och Willem Goudriaan mot kommissionen . .	44

2018/C 259/60	Mål T-320/18: Talan väckt den 22 maj 2018 – WD mot EFSA	45
2018/C 259/61	Mål T-324/18: Överklagande ingett den 28 maj 2018 – VI.TO. mot EUIPO – Bottega (formen på en guldfärgad flaska)	46
2018/C 259/62	Mål T-331/18: Talan väckt den 31 maj 2018 – Szécsi und Somossy mot kommissionen	46
2018/C 259/63	Mål T-332/18: Överklagande ingett den 28 maj 2018 – Marry Me Group mot EUIPO (MARRY ME)	47
2018/C 259/64	Mål T-333/18: Överklagande ingett den 28 maj 2018 – Marry Me Group mot EUIPO (marry me) . .	48
2018/C 259/65	Mål T-335/18: Talan väckt den 31 maj 2018 – Mubarak m.fl. mot rådet	48
2018/C 259/66	Mål T-338/18: Talan väckt den 31 maj 2018 – Saleh Thabet mot rådet	49
2018/C 259/67	Mål T-349/18: Överklagande ingett den 5 juni 2018 – Hauzenberger mot EUIPO – (TurboPerformance)	50
2018/C 259/68	Mål T-350/18: Talan väckt den 5 juni 2018 – Euronet Consulting mot kommissionen	50
2018/C 259/69	Mål T-353/18: Överklagande ingett den 28 maj 2018 – Promeco mot EUIPO – Aerts (kärl)	51

IV

(Upplysningar)

UPPLYSNINGAR FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER
OCH ORGAN

EUROPEISKA UNIONENS DOMSTOL

Europeiska unionens domstols senaste offentliggöranden i *Europeiska unionens officiella tidning*
(2018/C 259/01)

Senaste offentliggörandet

EUT C 249, 16.7.2018

Senaste listan över offentliggöranden

EUT C 240, 9.7.2018

EUT C 231, 2.7.2018

EUT C 221, 25.6.2018

EUT C 211, 18.6.2018

EUT C 200, 11.6.2018

EUT C 190, 4.6.2018

Dessa texter är tillgängliga på
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Yttranden)

DOMSTOLSFÖRFARANDEN

DOMSTOLEN

Domstolens dom (tionde avdelningen) av den 30 maj 2018 – Kenzo Tsujimoto mot Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO), Kenzo

(Förenade målen C-85/16 P och C-86/16 P) ⁽¹⁾

(Överklagande — EU-varumärke — Ansökningar om registrering av ordmärket KENZO ESTATE — Det äldre EU-ordmärket KENZO — Förordning (EG) nr 207/2009 — Artikel 8.5 — Relativt registreringshinder — Känt varumärke — Skälig anledning)

(2018/C 259/02)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Kenzo Tsujimoto (ombud: A. Wenninger-Lenz, M. Ring och W. von der Osten-Sacken, Rechtsanwälte)

Övriga parter i målet: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO) (ombud: A. Folliard-Monguiral), Kenzo (ombud: P. Roncaglia, G. Lazzeretti, F. Rossi och N. Parrotta, avvocati)

Domslut

1) Överklagandena ogillas.

2) Kenzo Tsujimoto ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 335, 12.09.2016

Domstolens dom (femte avdelningen) av den 31 maj 2018 (begäran om förhandsavgörande från Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio – Italien) – Confederazione Generale Italiana dei Trasporti e della Logistica (Confetra) (C-259/16), Associazione Nazionale Imprese Trasporti Automobilistici (C-259/16), Fercam SpA (C-259/16), Associazione non Riconosciuta Alsea (C-259/16), Associazione Fedit (C-259/16), Carioni Spedizioni Internazionali Srl (C-259/16), Federazione Nazionale delle Imprese di Spedizioni Internazionali – Fedespedi (C-259/16), Tnt Global Express SpA (C-259/16), Associazione Italiana dei Corrieri Aerei Internazionali (AICAI) (C-260/16), DHL Express (Italy) Srl (C-260/16), Federal Express Europe Inc. (C-260/16), United Parcel Service Italia Ups Srl (C-260/16) mot Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni, Ministero dello Sviluppo Economico

(Förenade målen C-259/16 och C-260/16) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Europeiska unionens posttjänster — Direktiv 97/67/EG — Artiklarna 2, 7 och 9 — Direktiv 2008/6/EG — Begreppet ”tillhandahållare av posttjänster” — Företag verksamma inom vägtransporter, spedition och expressbefordran som tillhandahåller tjänster i form av insamling, sortering, transport och utdelning av postförsändelser — Krav på tillstånd för tillhandahållande av posttjänster till allmänheten — Bidrag till kostnaderna för samhällsomfattande tjänster)

(2018/C 259/03)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Confederazione Generale Italiana dei Trasporti e della Logistica (Confetra) (C-259/16), Associazione Nazionale Imprese Trasporti Automobilistici (C-259/16), Fercam SpA (C-259/16), Associazione non Riconosciuta Alsea (C-259/16), Associazione Fedit (C-259/16), Carioni Spedizioni Internazionali Srl (C-259/16), Federazione Nazionale delle Imprese di Spedizioni Internazionali – Fedespedi (C-259/16), Tnt Global Express SpA (C-259/16), Associazione Italiana dei Corrieri Aerei Internazionali (AICAI) (C-260/16), DHL Express (Italy) Srl (C-260/16), Federal Express Europe Inc. (C-260/16), United Parcel Service Italia Ups Srl (C-260/16)

Motparter: Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni, Ministero dello Sviluppo Economico

Ytterligare deltagare i rättegången: Poste Italiane SpA (C-260/16)

Domslut

- 1) Artikel 2 leden 1, 1a och 6 i Europaparlamentets och rådets direktiv 97/67/EG av den 15 december 1997 om gemensamma regler för utvecklingen av gemenskapens inre marknad för posttjänster och för förbättring av kvaliteten på tjänsterna, i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/6/EG av den 20 februari 2008 ska tolkas så, att den inte utgör hinder för en nationell lagstiftning, såsom den som är aktuell i det nationella målet, enligt vilken företag verksamma inom vägtransporter, spedition och expressbefordran som tillhandahåller tjänster i form av insamling, sortering, transport och utdelning av postförsändelser, utom då deras verksamhet är begränsad till transport av postförsändelser, utgör tillhandahållare av posttjänster i den mening som avses i artikel 2 led 1a i detta direktiv.
- 2) Artikel 2 led 19 och artikel 9.1 i direktiv 97/67, i dess lydelse enligt direktiv 2008/6, ska tolkas så, att de inte utgör hinder för en nationell lagstiftning, såsom den som är aktuell i det nationella målet, enligt vilken alla vägtransportföretag, speditjonsföretag och expresstjänstföretag är skyldiga att ha ett allmänt tillstånd för att tillhandahålla posttjänster, under förutsättning att denna lagstiftning motiveras av ett av de väsentliga krav som anges i artikel 2 led 19 i detta direktiv och att proportionalitetsprincipen iaktas, i den meningen att lagstiftningen är ägnad att säkerställa att det eftersträvade målet uppnås och inte går utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål, vilket det ankommer på den hänskjutande domstolen att kontrollera.

- 3) Artiklarna 7.4 och 9.2 i direktiv 97/67, i dess lydelse enligt direktiv 2008/6, ska tolkas så, att de inte utgör hinder för en nationell lagstiftning, såsom den som är aktuell i det nationella målet, enligt vilken innehavare av ett allmänt tillstånd att tillhandahålla posttjänster åläggs att bidra till en fond för kompensation för skyldigheten att tillhandahålla samhällsomsfattande tjänster, om dessa tjänster, ur användarens synvinkel, kan betraktas som tjänster som omfattas av tillämpningsområdet för samhällsomsfattande tjänster, eftersom de i tillräcklig utsträckning är utbytbara mot samhällsomsfattande tjänster.

⁽¹⁾ EUT C 343, 19.6.2016.

Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 30 maj 2018 (begäran om förhandsavgörande från Tribunale di Novara – Italien) – Bruno Dell’Acqua mot Eurocom Srl, Regione Lombardia

(Mål C-370/16) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Europeiska unionens immunitet och privilegier — Protokoll nr 7 — Artikel 1 — Huruvida ett förhandstillstånd från domstolen är nödvändigt eller ej — Strukturfonder — Ekonomiska bidrag från Europeiska unionen — Förfarande om utmätning hos en nationell myndighet av belopp ur detta bidrag)

(2018/C 259/04)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Tribunale di Novara

Parter i målet vid den nationella domstolen

Kärande: Bruno Dell’Acqua

Svarande: Eurocom Srl, Regione Lombardia

Ytterligare deltagare i rättegången: Renato Quattrocchi, Antonella Pozzoli, Loris Lucini, Diego Chierici, Nicoletta Malaraggia, Elio Zonca, Sonia Fusi, Danilo Cattaneo, Alberto Terraneo, Luigi Luzzi

Domslut

Artikel 1 sista meningen i protokoll nr 7 om Europeiska unionens immunitet och privilegier, ska tolkas så, att förhandstillstånd från domstolen inte är nödvändigt när tredje man inleder ett förfarande för utmätning av en fordran från en medlemsstat organ som har en motsvarande skuld till den tredje mannens gäldenär som är mottagare av medel som beviljats för att genomföra projekt som medfinansieras av ESF.

⁽¹⁾ EUT C 383, 17.10.2016.

Domstolens dom (andra avdelningen) av den 31 maj 2018 (begäran om förhandsavgörande från Finanzgericht Rheinland-Pfalz – Tyskland) – Hornbach-Baumarkt-AG mot Finanzamt Landau

(Mål C-382/16) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Etableringsfrihet — Bolagsskatt — En medlemsstats lagstiftning — Fastställandet av skattepliktiga inkomster för bolag — Förmån som ett bolag med hemvist i landet utan kostnad har beviljat ett bolag utan hemvist i landet till vilket det första bolaget står i ett ömsesidigt beroendeförhållande — Justering av det inhemska bolagets skattepliktiga inkomster — När ett bolag med hemvist i landet beviljar ett annat bolag med hemvist i landet till vilket det första bolaget står i ett sådant förhållande motsvarande förmån sker ingen justering av de skattepliktiga inkomsterna — Inskränkning av etableringsfriheten — Skäl)

(2018/C 259/05)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Finanzgericht Rheinland-Pfalz

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Hornbach-Baumarkt-AG

Motpart: Finanzamt Landau

Domslut

Artikel 43 EG (nu artikel 49 FEUF), jämförd med artikel 48 EG (nu artikel 54 FEUF), ska tolkas så, att den i princip inte utgör hinder för nationella bestämmelser som de som är aktuella i det nationella målet, enligt vilka inkomster från ett bolag med hemvist i en medlemsstat, som har beviljat ett bolag med hemvist i en annan medlemsstat, till vilket det förstnämnda bolaget står i ett ömsesidigt beroendeförhållande, förmåner på villkor som skiljer sig från de villkor som skulle ha avtalats mellan oberoende parter under identiska eller liknande omständigheter, ska beräknas såsom de skulle ha varit om de villkor som sådana oberoende parter skulle ha avtalat om hade tillämpats och justeras, trots att beskattningsbara inkomster inte justeras när ett bolag med hemvist i landet beviljar ett bolag med hemvist i samma land, till vilket det förstnämnda bolaget står i ett ömsesidigt beroendeförhållande, samma förmåner. Det ankommer emellertid på den nationella domstolen att pröva huruvida de bestämmelser som är i fråga i det nationella målet ger den skattskyldiga personen med hemvist i landet möjlighet att bevisa att villkoren har avtalats av affärsmässiga skäl som är en följd av personens ställning som ägare i bolaget utan hemvist i landet.

⁽¹⁾ EUT C 343, 19.9.2016.

Domstolens dom (stora avdelningen) av den 29 maj 2018 (begäran om förhandsavgörande från Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg Brussel – Belgien) – Liga van Moskeeën en Islamitische Organisaties Provincie Antwerpen, VZW m.fl. mot Vlaams Gewest

(Mål C-426/16) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Skydd för djurs välbefinnande vid tidpunkten för avlivning — Särskilda metoder för slakt som påbjuds av religiösa riter — Muslimska offerhögtid — Förordning (EG) nr 1099/2009 — Artikel 2 k — Artikel 4.4 — Skyldighet att utföra den rituella slakten i ett slakteri som uppfyller kraven i förordning (EG) nr 853/2004 — Giltighet — Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna — Artikel 10 — Religionsfrihet — Artikel 13 FEUF — Respekt för nationella sedvänjor i fråga om religiösa riter)

(2018/C 259/06)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg Brussel

Parter i målet vid den nationella domstolen

Sökande: Liga van Moskeeën en Islamitische Organisaties Provincie Antwerpen, VZW, Unie van Moskeeën en Islamitische Vereniging van Limburg, VZW, Unie van Moskeeën en Islamitische Vereniging Oost-Vlaanderen, VZW, Unie der Moskeeën en Islamitische Vereniging van West-Vlaanderen, VZW, Unie der Moskeeën en Islamitische Vereniging van Vlaams-Brabant, VZW, Association Internationale Diyanet de Belgique, IVZW, Islamitische Federatie van België, VZW, Rassemblement des Musulmans de Belgique, VZW, Erkan Konak, Chaibi El Hassan

Motpart: Vlaams Gewest

Ytterligare deltagare i rättegången: Global Action in the Interest of Animals (GAIA) VZW

Domslut

Vid prövningen av den hänskjutna frågan har inget framkommit som påverkar giltigheten av artikel 4.4 i rådets förordning (EG) nr 1099/2009 av den 24 september 2009 om skydd av djur vid tidpunkten för avlivning, jämförd med artikel 2 k i samma förordning, mot bakgrund av artikel 10 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna och artikel 13 FEUF.

⁽¹⁾ EUT C 383, 17.10.2016.

Domstolens dom (andra avdelningen) av den 31 maj 2018 (begäran om förhandsavgörande från Fővárosi Törvényszék – Ungern) – Zsolt Sziber mot ERSTE Bank Hungary Zrt

(Mål C-483/16) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Konsumentskydd — Oskäliga villkor i konsumentavtal — Direktiv 93/13/EEG — Artikel 7.1 — Låneavtal uttryckta i utländsk valuta — Nationell lagstiftning enligt vilken särskilda processuella krav ska vara uppfyllda för att oskäliga avtalsvillkor ska kunna göras gällande — Likvärdighetsprincipen — Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna — Artikel 47 — Rätt till ett effektivt domstolsskydd)

(2018/C 259/07)

Rättegångsspråk: ungerska

Hänskjutande domstol

Fővárosi Törvényszék

Parter i målet vid den nationella domstolen

Kärande: Zsolt Sziber

Svarande: ERSTE Bank Hungary Zrt

Ytterligare deltagare i rättegången: Mónika Szeder

Domslut

1) Artikel 7 i rådets direktiv 93/13/EEG av den 5 april 1993 om oskäliga villkor i konsumentavtal ska tolkas så, att den i princip inte utgör hinder för nationella bestämmelser i vilka det uppställs särskilda processuella krav, såsom dem som är i fråga i det nationella målet, med avseende på talan som väcks av konsumenter som har ingått ett låneavtal uttryckt i utländsk valuta som innehåller en bestämmelse enligt vilken det föreligger en skillnad mellan den växelkurs som är tillämplig vid låneutbetalningen och den växelkurs som är tillämplig vid återbetalningen av lånet, och/eller en bestämmelse som ger långivaren ensidig möjlighet till höjning av räntor, kostnader och avgifter, under förutsättning att ett fastställande av att villkoren i ett sådant avtal är oskäliga gör det möjligt att återställa den rättsliga och faktiska situation som konsumenten skulle ha befunnit sig i om dessa oskäliga villkor inte hade förelegat.

2) Direktiv 93/13 ska tolkas så, att det även är tillämpligt på situationer som saknar gränsöverskridande inslag.

⁽¹⁾ EUT C 419, 14.11.2016.

Domstolens dom (tionde avdelningen) av den 30 maj 2018 (begäran om förhandsavgörande från Sąd Apelacyjny w Gdańsku – Polen) – Stefan Czerwiński mot Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Gdańsku

(Mål C-517/16) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Social trygghet för migrerande arbetstagare — Samordning av de sociala trygghetssystemen — Förordning (EG) nr 883/2004 — Materiellt tillämpningsområde — Artikel 3 — Medlemsstaternas förklaring i enlighet med artikel 9 — Övergångspension — Kvalificering — Lagstadgad förtida pension — Uteslutning av regeln om sammanläggning av perioder enligt artikel 66)

(2018/C 259/08)

Rättegångsspråk: polska

Hänskjutande domstol

Sąd Apelacyjny w Gdańsku

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Stefan Czerwiński

Motpart: Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Gdańsku

Domslut

- 1) En klassificering av en social förmån såsom tillhörande en av de grenar av det sociala trygghetssystemet som räknas upp i artikel 3 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 883/2004 av den 29 april 2004 om samordning av de sociala trygghetssystemen, som gjorts av den behöriga nationella myndigheten i den förklaring som medlemsstaten har anmält i enlighet med artikel 9.1 i nämnda förordning är inte att betrakta som definitiv. Hur en social förmån ska kvalificeras är en fråga som kan bli föremål för en självständig prövning i den berörda nationella domstolen utifrån den sociala förmånens grundläggande kännetecken, samt vid behov medelst hänskjutande av en tolkningsfråga till EU-domstolen.
- 2) En sådan förmån som den som är aktuell i målet vid den nationella domstolen ska betraktas som en "förmån vid ålderdom" i den mening som avses i artikel 3.1 d i förordning nr 883/2004.

⁽¹⁾ EUT C 22, 23.01.2017.

Domstolens dom (första avdelningen) av den 31 maj 2018 – Europeiska kommissionen mot Republiken Polen

(Mål C-526/16) ⁽¹⁾

(Fördragsbrott — Direktiv 2011/92/EG — Miljökonsekvensbedömning avseende projekt där man medelst borrhning letar efter eller undersöker skiffergasfyndigheter — Djupborrning — Urvalskriterier — Fastställande av nivåer)

(2018/C 259/09)

Rättegångsspråk: polska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: M. Owsiany-Hornung, D. Milanowska och C. Zadra)

Svarande: Republiken Polen (ombud: B. Majczyna, D. Krawczyk, M. Orion Jędrysek, H. Schwarz och K. Majcher)

Domslut

- 1) Republiken Polen har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artiklarna 2.1, 4.2 och 4.3 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/92/EU av den 13 december 2011 om bedömning av inverkan på miljön av vissa offentliga och privata projekt, jämförda med bilagorna II och III till detta direktiv, genom att – med undantag för borrhning i vattentäkter, områden med skyddade sötvattenförekomster och naturskyddsområden i form av nationalparker, naturreservat, landskapsparker och Natura 2000-områden och sådana områdets yttre skyddszoner, vid borrhning på ett djup från och med 1 000 meter – undanta projekt där man medelst borrhning letar efter eller undersöker skiffergasfyndigheter ner till ett djup på 5 000 meter från förfarandet för prövning av nödvändigheten av en miljökonsekvensbedömning.
- 2) Republiken Polen ska bära sina egna rättegångskostnader och ersätta de rättegångskostnader som uppkommit för Europeiska kommissionen.

⁽¹⁾ EUT C 14, 16.1.2017.

Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 31 maj 2018 (begäran om förhandsavgörande från Högsta domstolen – Sverige) – Länsförsäkringar Sak Försäkringsaktiebolag mot Dödsboet efter Ingvar Mattsson, Jan-Erik Strobel m.fl. mot Länsförsäkringar Sak Försäkringsaktiebolag

(Mål C-542/16) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Direktiv 2002/92/EG — Tillämpningsområde — Begreppet försäkringsförmedling — Direktiv 2004/39/EG — Tillämpningsområde — Begreppet investeringsrådgivning — Rådgivning som syftar till placering av kapital i en kapitalförsäkring, vilken lämnats i samband med försäkringsförmedling — Kvalificering av en försäkringsförmedlars verksamhet när vederbörande inte haft någon avsikt att ingå ett verkligt försäkringsavtal)

(2018/C 259/10)

Rättegångsspråk: svenska

Hänskjutande domstol

Högsta domstolen

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Länsförsäkringar Sak Försäkringsaktiebolag, Jan-Erik Strobel, Mona Strobel, Margareta Nilsson, Per Nilsson, Kent Danås, Dödsboet efter Tommy Jönsson, Stefan Pramryd, Stefan Ingemansson, Lars Persson, Magnus Persson, Anne-Charlotte Wickström, Peter Nilsson, Ingela Landau, Thomas Landau, Britt-Inger Ruth Romare, Gertrud Andersson, Eva Andersson, Rolf Andersson, Lisa Bergström, Bo Sörensson, Christina Sörensson, Kaj Wirenkook, Lena Bergquist Johansson, Agneta Danås, Hans Eriksson, Christina Forsberg, Christina Danielsson, Per-Olof Danielsson, Ann-Christin Jönsson, Åke Jönsson, Stefan Lindgren, Daniel Röme, Ulla Nilsson, Dödsboet efter Leif Göran Erik Nilsson

Motparter: Dödsboet efter Ingvar Mattsson, Länsförsäkringar Sak Försäkringsaktiebolag

Domslut

- 1) Artikel 2 led 3 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/92/EG av den 9 december 2002 om försäkringsförmedling ska tolkas så, att utförandet av förberedande arbete inför ingåendet av ett försäkringsavtal omfattas av begreppet försäkringsförmedling, även om försäkringsmedlaren inte haft någon avsikt att ingå ett verkligt försäkringsavtal.

- 2) Ekonomisk rådgivning beträffande placering av kapital som lämnas i samband med försäkringsförmedling avseende ingäendet av ett kapitalförsäkringsavtal omfattas av tillämpningsområdet för direktiv 2002/92, och inte av tillämpningsområdet för Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/39/EG av den 21 april 2004 om marknader för finansiella instrument och om ändring av rådets direktiv 85/611/EEG och 93/6/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/12/EG samt upphävande av rådets direktiv 93/22/EEG.

⁽¹⁾ EUT C 14, 16.1.2017.

Domstolens dom (femte avdelningen) av den 31 maj 2018 (begäran om förhandsavgörande från Sø- og Handelsretten – Danmark) – Ernst & Young P/S mot Konkurrenserådet

(Mål C-633/16) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Kontroll av företagskoncentrationer — Förordning (EG) nr 139/2004 — Artikel 7.1 — Genomförande av en koncentration före anmälan till Europeiska kommissionen och innan den förklarats förenlig med den gemensamma marknaden — Förbud — Räckvidd — Begreppet koncentration — Uppsägning av ett samarbetsavtal med en tredje man av en av parterna i koncentrationen)

(2018/C 259/11)

Rättegångsspråk: danska

Hänskjutande domstol

Sø- og Handelsretten

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Ernst & Young P/S

Motpart: Konkurrenserådet

Domslut

Artikel 7.1 i rådets förordning (EG) nr 139/2004 av den 20 januari 2004 om kontroll av företagskoncentrationer (EG:s koncentrationsförordning) ska tolkas så, att en koncentration endast genomförs genom en transaktion som, helt eller delvis, faktiskt eller rättsligt, bidrar till en förändring av kontrollen över målföretaget. Att säga upp ett samarbetsavtal – under sådana omständigheter som de i det nationella målet, vilka det ankommer på den hänskjutande domstolen att bedöma – kan inte anses medföra att en koncentration genomförs, detta oberoende av huruvida uppsägningen har påverkat marknaden.

⁽¹⁾ EUT C 46, 13.2.2017

Domstolens dom (andra avdelningen) av den 31 maj 2018 (begäran om förhandsavgörande från Tribunal administratif de Lille – Frankrike) – Adil Hassan mot Préfet du Pas-de-Calais

(Mål C-647/16) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Förordning (EU) nr 604/2013 — Fastställande av vilken stat som är ansvarig för att pröva en ansökan om internationellt skydd som en tredjelandsmedborgare har lämnat in i någon medlemsstat — Förfaranden för övertagande och återtagande — Artikel 26.1 — Beslut om överföring har antagits och meddelats innan den anmodade medlemsstaten har samtyckt till att överta den berörda personen)

(2018/C 259/12)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Tribunal administratif de Lille

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Adil Hassan

Motpart: Préfet du Pas-de-Calais

Domslut

Artikel 26.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 604/2013 av den 26 juni 2013 om kriterier och mekanismer för att avgöra vilken medlemsstat som är ansvarig för att pröva en ansökan om internationellt skydd som en tredjelandsmedborgare eller en statslös person har lämnat in i någon medlemsstat, ska tolkas så, att den utgör hinder för att en medlemsstat – som till en annan medlemsstat, vilken förstnämnda medlemsstat anser är ansvarig för prövningen av en ansökan om internationellt skydd i enlighet med de kriterier som uppställs i nämnda förordning, har ingett en sådan framställan om övertagande eller återtagande av en person som avses i artikel 18.1 i förordningen – antar ett beslut om överföring och meddelar den berörda personen beslutet innan den anmodade medlemsstaten uttryckligen eller underförstått har samtyckt till att överta eller återta personen.

⁽¹⁾ EUT C 70, 6.3.2017

Domstolens dom (femte avdelningen) av den 31 maj 2018 (begäran om förhandsavgörande från Bundesfinanzhof – Tyskland) – Finanzamt Dachau mot Achim Kollroß (C-660/16), Finanzamt Göppingen mot Erich Wirtl (C-661/16)

(Förenade målen C-660/16 och C-661/16) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Beskattning — Gemensamt system för mervärdesskatt — Direktiv 2006/112/EG — Tillhandahållande av varor — Artikel 65 — Artikel 167 — Förskottsbetalning för förvärv av en vara som därefter inte levereras — Fällande dom mot leverantörens rättsliga ombud för bedrägeri — Leverantörens insolvens — Avdrag för ingående mervärdesskatt — Villkor — Artiklarna 185 och 186 — Justering utförd av den nationella skattemyndigheten — Villkor)

(2018/C 259/13)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Bundesfinanzhof

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Finanzamt Dachau (C-660/16), Finanzamt Göppingen (C-661/16)

Motpart: Achim Kollroß (C-660/16), Erich Wirtl (C-661/16)

Domslut

1) Artiklarna 65 och 167 i rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt ska tolkas så, att rätten till avdrag för mervärdesskatt som är hänförlig till en förskottsbetalning, under omständigheterna i de nationella målen, inte kan nekas en potentiell förvärvare av varorna i fråga när nämnda förskott har betalats och mottagits och nämnda förvärvare vid tidpunkten för denna betalning kan anses ha haft kännedom om alla relevanta omständigheter kring den framtida leveransen och det då framstod som säkert att leveransen skulle äga rum. Förvärvaren kan däremot nekas denna rättighet om det med beaktande av objektiva omständigheter är fastställt att personen vid tidpunkten för betalningen av förskottet visste eller borde ha vetat att det förelåg en risk för att leveransen inte skulle äga rum.

- 2) Artiklarna 185 och 186 i direktiv 2006/112 ska tolkas så, att de, under omständigheterna i de nationella målen, inte utgör hinder för bestämmelser i lag eller nationell praxis vilka, såsom en förutsättning för justering av avdrag för mervärdesskatt som är hänförlig till en förskottsbetalning avseende leverans av en vara, kräver att förskottet ska ha återbetalats av leverantören.

⁽¹⁾ EUT C 86, 20.3.2017.

Domstolens dom (första avdelningen) av den 31 maj 2018 (begäran om förhandsavgörande från Tribunal Superior de Justicia de Madrid – Spanien) – Lu Zheng mot Ministerio de Economía y Competitividad

(Mål C-190/17) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Kontroller av kontanta medel som förs in i eller ut ur Europeiska unionen — Förordning (EG) nr 1889/2005 — Tillämpningsområde — Artikel 63 FEUF — Fri rörlighet för kapital — Tredjelandsmedborgare som i sitt bagage transporterar en betydande summa kontanta medel som inte anmälts — Anmälningsskyldighet som knutits till utförelse av denna summa från Spanien — Sanktioner — Proportionalitet)

(2018/C 259/14)

Rättegångsspråk: spanska

Hänskjutande domstol

Tribunal Superior de Justicia de Madrid

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Lu Zheng

Motpart: Ministerio de Economía y Competitividad

Domslut

Artiklarna 63 och 65 FEUF ska tolkas så, att de utgör hinder för en lagstiftning i en medlemsstat, såsom den som är aktuell i det nationella målet, i vilken det föreskrivs att en underlåtenhet att uppfylla skyldigheten att anmäla betydande belopp av kontanta medel som förs in i eller ut ur denna stat ska beivras med en sanktionsavgift som kan uppgå till två gånger det belopp som inte anmälts.

⁽¹⁾ EUT C 221, 10.7.2017

Domstolens dom (första avdelningen) av den 31 maj 2018 – Europeiska kommissionen mot Republiken Italien

(Mål C-251/17) ⁽¹⁾

(Fördragsbrott — Hopsamling och rening av avloppsvatten från tätbebyggelse — Direktiv 91/271/EEG — Artiklarna 3, 4 och 10 — Dom varigenom domstolen fastställer ett fördragsbrott — Underlåtenhet att följa domen — Artikel 260.2 FEUF — Ekonomiska påföljder — Löpande vite och schablonbelopp)

(2018/C 259/15)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: E. Manhaeve och L. Cimaglia)

Svarande: Republiken Italien (ombud: G. Palmieri, biträdd av M. Russo och F. De Luca, avvocati dello Stato)

Domslut

- 1) Republiken Italien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 260.1 FEUF genom att inte vidta samtliga de åtgärder som är nödvändiga för att följa domen av den 19 juli 2012, kommissionen/Italien (C-565/10, ej publicerad, EU:C:2012:476).
- 2) För det fall det fördragsbrott som fastställts i punkt 1 fortgår den dag då domen i förevarande mål meddelas, ska Republiken Italien till Europeiska kommissionen betala ett vite på 30 112 500 euro för varje halvår som dröjsmålet med att vidta nödvändiga åtgärder för att följa domen av den 19 juli 2012, kommissionen/Italien (C-565/10, ej publicerad, EU:C:2012:476) består, räknat från den dag då domen i förevarande mål meddelas till dess att domen av den 19 juli 2012, kommissionen/Italien (C-565/10, ej publicerad, EU:C:2012:476) har följts fullt ut. Det faktiska beloppet ska beräknas i slutet av varje sexmånadersperiod genom att totalbeloppet för respektive period minskas med en procentsats motsvarande andelen personekvivalenter i de tätorter där systemen för hopsamling och rening av avloppsvatten från tätbebyggelse har bringats i överensstämmelse med domen av den 19 juli 2012, kommissionen/Italien (C-565/10, ej publicerad, EU:C:2012:476) vid utgången av den aktuella perioden, i förhållande till antalet personekvivalenter i tätorter som saknar sådana system den dag då domen i förevarande mål meddelas.
- 3) Republiken Italien ska till Europeiska kommissionen betala ett schablonbelopp på 25 miljoner euro.
- 4) Republiken Italien ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 221, 10.7.2017.

Domstolens dom (åttonde avdelningen) av den 31 maj 2018 (begäran om förhandsavgörande från Tatabányai Törvényszék – Ungern) – Éva Nothartová mot Sámson József Boldizsár

(Mål C-306/17) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Område med frihet, säkerhet och rättvisa — Civilrättsligt samarbete — Förordning (EU) nr 1215/2012 — Domstols behörighet — Särskilda behörighetsbestämmelser — Artikel 8 led 3 — Genkärsmål som grundar sig eller inte grundar sig på samma avtal eller omständigheter som huvudkärnöålet)

(2018/C 259/16)

Rättegångsspråk: ungerska

Hänskjutande domstol

Tatabányai Törvényszék

Parter i målet vid den nationella domstolen

Kärande: Éva Nothartová

Svarande: Sámson József Boldizsár

Domslut

Artikel 8 led 3 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1215/2012 av den 12 december 2012 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område ska tolkas på så sätt att den är tillämplig, utan exklusivitet, i en situation där svaranden, vid den domstol som är behörig att pröva ett påstående om att karendens personlighetskydd kränkts på grund av att det tagits foton och spelats in videos utan karendens vetskap, väcker genkärsmål om skadestånd utanför avtalsförhållanden, bland annat för begränsningen av svarandens intellektuella verk vilket käröålet avser, om prövningen av genkäröålet kräver att nämnda domstol bedömer huruvida de omständigheter som karenden grundar sina anspråk på är legitima.

⁽¹⁾ EUT C 269, 14.8.2017.

Domstolens dom (första avdelningen) av den 31 maj 2018 (begäran om förhandsavgörande från Varhoven kasatsionen sad – Bulgarien) – Neli Valcheva mot Georgios Babanarakis

(Mål C-335/17) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Civilrättsligt samarbete — Förordning (EG) nr 2201/2003 — Tillämpningsområde — Begreppet umgänge — Artikel 1.2 a och artikel 2 led 7 och led 10 — Mor- och farföräldrars rätt till umgänge)

(2018/C 259/17)

Rättegångsspråk: bulgariska

Hänskjutande domstol

Varhoven kasatsionen sad (Bulgarien)

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Neli Valcheva

Motpart: Georgios Babanarakis

Domslut

Begreppet umgänge, som avses i artikel 1.2 a och artikel 2 led 7 och led 10 i rådets förordning (EG) nr 2201/2003 av den 27 november 2003 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar i äktenskapsmål och mål om föräldraansvar samt om upphävande av förordning (EG) nr 1347/2000, ska tolkas så, att det omfattar mor- och farföräldrars rätt till umgänge med sina barnbarn.

⁽¹⁾ EUT C 269, 14.8.2017.

Domstolens dom (sjunde avdelningen) av den 30 maj 2018 – Irit Azoulay m.fl. mot parlamentet

(Mål C-390/17 P) ⁽¹⁾

(Överklagande — Personalmål — Lön — Familjetillägg — Utbildningstillägg — Nekad ersättning för utbildningskostnader — Artikel 3.1 i bilaga VII till tjänsteföreskrifterna för tjänstemän i Europeiska unionen)

(2018/C 259/18)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Klagande: Irit Azoulay, Andrew Boreham, Mirja Bouchard, Darren Neville (ombud: M. Casado García-Hirschfeld, avocate)

Övrig part i målet: Europaparlamentet (ombud: L. Deneys och E. Taneva)

Domslut

- 1) Överklagandet ogillas.
- 2) Irit Azoulay, Andrew Boreham, Mirja Bouchard och Darren Neville ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 412, 4.12.2017.

Domstolens dom (sjunde avdelningen) av den 30 maj 2018 – L'Oréal mot Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO), Guinot SAS

(Förenade målen C-519/17 P och C-522/17 P–C-525/17 P) ⁽¹⁾

(Överklagande — EU-varumärke — Invändningsförfarande — Ansökan om registrering som EU-varumärke av ordmärkena MASTER PRECISE, MASTER SMOKY, MASTER SHAPE, MASTER DUO och MASTER DRAMA — Det äldre nationella figurmärket MASTERS COLORS PARIS — Avslag på registreringsansökningarna — Otillräcklig motivering — Rättens prövning ex officio)

(2018/C 259/19)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Klagande: L'Oréal (ombud: T. de Haan, avocat, P. Péters, advocaat)

Övriga parter i målet: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO) (ombud: D. Botis och D. Hanf), Guinot (ombud: A. Sion, avocate)

Domslut

- 1) De beslut som Europeiska unionens tribunal meddelade den 26 juni 2017 i målen L'Oreal/EUIPO – Guinot (MASTER PRECISE) (T-181/16, ej publicerat, EU:T:2017:447), L'Oréal/EUIPO – Guinot (MASTER SMOKY) (T-179/16, ej publicerat, EU:T:2017:445), L'Oréal/EUIPO – Guinot (MASTER SHAPE) (T-180/16, ej publicerat, EU:T:2017:451), L'Oréal/EUIPO – Guinot (MASTER DUO) (T-182/16, ej publicerat, EU:T:2017:448), och L'Oréal/EUIPO – Guinot (MASTER DRAMA) (T-183/16, ej publicerat, EU:T:2017:449), upphävs.
- 2) Målen T-181/16, T-179/16, T-180/16, T-182/16 och T-183/16 återförvisas till Europeiska unionens tribunal.
- 3) Frågan om rättegångskostnader anstår.

⁽¹⁾ EUT C 424, 11.12.2017.

Domstolens dom (åttonde avdelningen) av den 31 maj 2018 (begäran om förhandsavgörande från Landgericht Berlin – Tyskland) – Claudia Wegener mot Royal Air Maroc SA

(Mål C-537/17) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Lufttransport — Förordning (EG) nr 261/2004 — Artikel 3.1 — Tillämpningsområde — Begreppet ”flygning med direkt anslutande flygförbindelser” — Flygning med avgång från en flygplats belägen inom en medlemsstats territorium, vilken omfattar en mellanlandning på en flygplats belägen i tredje land och vars slutliga bestämelseort är en annan flygplats i detta tredjeland)

(2018/C 259/20)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Landgericht Berlin

Parter i målet vid den nationella domstolen

Kärande: Claudia Wegener

Svarande: Royal Air Maroc SA

Domslut

Artikel 3.1 a i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 261/2004 av den 11 februari 2004 om fastställande av gemensamma regler om kompensation och assistans till passagerare vid nekad ombordstigning och inställda eller kraftigt försenade flygningar och om upphävande av förordning (EEG) nr 295/91 ska tolkas på så sätt att den förordningen ska tillämpas på en passagerartransport som utförs till följd av en enda bokning och som – mellan avgången från en flygplats belägen inom en medlemsstats territorium och ankomsten till en flygplats belägen i tredje land – omfattar en planerad mellanlandning utanför unionen med byte av flygplan.

⁽¹⁾ EUT C 424, 11.12.2017.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Landesverwaltungsgericht Steiermark (Österrike) den 29 januari 2018 – Mijo Mestrovic

(Mål C-50/18)

(2018/C 259/21)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Landesverwaltungsgericht Steiermark

Parter i det nationella målet

Klagande: Mijo Mestrovic

Motpart: Bezirkshauptmannschaft Murtal

Ytterligare deltagare i rättegången: Finanzamt

Tolkningsfrågor

1) Ska artikel 56 FEUF samt Europaparlamentets och rådets direktiv 96/71/EG av den 16 december 1996 om utstationering av arbetstagare i samband med tillhandahållande av tjänster ⁽¹⁾ och Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/67/EU av den 15 maj 2014 om genomförande av direktiv 96/71/EG ⁽²⁾ tolkas så, att de utgör hinder för en nationell bestämmelse som föreskriver att mycket höga böter, och i synnerhet stränga minimipåföljder, ska åläggas vid överträdelser av formella skyldigheter i samband med gränsöverskridande arbetskraftsinsatser, såsom underlåtenhet att tillhandahålla lönehandlingar, samt att dessa ska åläggas kumulativt för varje berörd arbetstagare?

2) Om fråga 1 besvaras nekande:

Ska artikel 56 FEUF samt Europaparlamentets och rådets direktiv 96/71/EG av den 16 december 1996 om utstationering av arbetstagare i samband med tillhandahållande av tjänster och Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/67/EU av den 15 maj 2014 om genomförande av direktiv 96/71/EG tolkas så, att de utgör hinder för att kumulativa böter ska kunna åläggas vid överträdelse av formella skyldigheter i samband med gränsöverskridande arbetskraftsinsatser *utan absoluta maxgränser*?

⁽¹⁾ EGT L 18, 1997, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 159, 2014, s. 11.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Landesverwaltungsgericht Steiermark (Österrike) den 1 februari 2018 – Zoran Maksimovic

(Mål C-64/18)

(2018/C 259/22)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Landesverwaltungsgericht Steiermark

Parter i det nationella målet

Klagande: Zoran Maksimovic

Motpart: Bezirkshauptmannschaft Murtal

Ytterligare deltagare i rättegången: Finanzpolizei

Tolkningsfrågor

1. Ska artikel 56 FEUF samt Europaparlamentets och rådets direktiv 96/71/EG av den 16 december 1996 om utstationering av arbetstagare i samband med tillhandahållande av tjänster⁽¹⁾ och Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/67/EU av den 15 maj 2014 om genomförande av direktiv 96/71/EG⁽²⁾ tolkas så, att de utgör hinder för en nationell bestämmelse som föreskriver att mycket höga böter, och i synnerhet stränga minimipåföljder, ska åläggas vid överträdelse av formella skyldigheter i samband med gränsöverskridande arbetskraftsinsatser, såsom uthyrarens underlåtenhet att tillgängliggöra lönehandlingar för den tillfälliga arbetsgivaren, samt att dessa ska åläggas *kumulativt* för varje berörd arbetstagare?

2. Om fråga 1 besvaras nekande:

Ska artikel 56 FEUF samt Europaparlamentets och rådets direktiv 96/71/EG av den 16 december 1996 om utstationering av arbetstagare i samband med tillhandahållande av tjänster och Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/67/EU av den 15 maj 2014 om genomförande av direktiv 96/71/EG tolkas så, att de utgör hinder för att kumulativa böter ska kunna åläggas vid överträdelse av formella skyldigheter i samband med gränsöverskridande arbetskraftsinsatser *utan några absoluta maxgränser*?

⁽¹⁾ EGT L 18, 1997, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 159, 2014, s. 11.

Överklagande ingett den 2 februari 2018 av Cotécnica, S.C.C.L. av den dom som tribunalen (första avdelningen) meddelade den 20 november 2017 i mål T-465/16, Cotécnica mot EUIPO – Visán Industrias Zootécnicas (Cotecnica OPTIMA)

(Mål C-73/18 P)

(2018/C 259/23)

Rättegångsspråk: spanska

Parter

Klagande: Cotécnica, S.C.C.L. (ombud: J.C. Erdozain López, J. Galán López och L. Montoya Terán, abogados)

Övriga parter i målet: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet och Visán Industrias Zootécnicas.

Genom beslutet av den 7 juni 2018 ogillade domstolen (sjunde avdelningen) överklagandet såsom uppenbart ogrundat och ålade Cotécnica, S.C.C.L. att ersätta rättegångskostnaderna.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Landesverwaltungsgericht Steiermark (Österrike) den 22 februari 2018 – Humbert Jörg Köfler m.fl.

(Mål C-140/18)

(2018/C 259/24)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Landesverwaltungsgericht Steiermark

Parter i det nationella målet

Klagande: Humbert Jörg Köfler, Wolfgang Leitner, Joachim Schönbeck, Wolfgang Semper

Motpart: Bezirkshauptmannschaft Murtal

Ytterligare delatagare i rättegången: Finanzpolizei

Tolkningsfrågor

1) Ska artikel 56 FEUF liksom Europaparlamentets och rådets direktiv 96/71/EG av den 16 december 1996 om utstationering av arbetstagare i samband med tillhandahållande av tjänster⁽¹⁾ och Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/67/EU av den 15 maj 2014 om tillämpning av direktiv 96/71/EG⁽²⁾ tolkas på så sätt att de utgör hinder för en nationell bestämmelse som föreskriver mycket höga böter, i synnerhet höga lägsta påföljdsnivåer, vilka påförs kumulativt per berörd arbetstagare för åsidosättande av formella skyldigheter vid gränsöverskridande användning av arbetskraft, som att den som ställer arbetstagare till förfogande underlåter att tillhandahålla löneunderlag till den som tar emot arbetstagarna?

2) Om fråga 1 besvaras nekande:

Ska artikel 56 FEUF liksom Europaparlamentets och rådets direktiv 96/71/EG av den 16 december 1996 om utstationering av arbetstagare i samband med tillhandahållande av tjänster och Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/67/EU av den 15 maj 2014 om tillämpning av direktiv 96/71/EG tolkas på så sätt att de utgör hinder för att utdöma kumulativa böter utan en absolut övre gräns för åsidosättande av formella skyldigheter vid gränsöverskridande användning av arbetskraft?

3) Om fråga 1 och 2 besvaras nekande:

Ska artikel 49.3 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna tolkas på så sätt att den utgör hinder för en nationell bestämmelse som föreskriver böter utan övre gräns och fleråriga frihetsstraff (som ersätter böter) för vårdslöshetsbrott?

⁽¹⁾ EGT L 18, 1997, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 159, 2014, s. 11.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Landesverwaltungsgerichts Steiermark (Österrike) den 23 februari 2018 – Humbert Jörg Köfler

(Mål C-146/18)

(2018/C 259/25)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Landesverwaltungsgerichts Steiermark

Parter i det nationella målet

Klagande: Humbert Jörg Köfler

Motpart: Bezirkshauptmannschaft Murtal

Ytterligare deltagare i målet: Finanzpolizei

Tolkningsfrågor

Ska artikel 47 och artikel 49 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna tolkas på så sätt att de utgör hinder för en nationell bestämmelse som föreskriver att 20 procent av den utdömda påföljden ska betalas som ett bidrag till rättegångskostnaderna för överklagandet?

Begäran om förhandsavgörande framställd av Landesverwaltungsgericht Steiermark (Österrike) den 23 februari 2018 – Humbert Jörg Köfler m.fl.

(Mål C-148/18)

(2018/C 259/26)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Landesverwaltungsgericht Steiermark

Parter i det nationella målet

Klagande: Humbert Jörg Köfler, Wolfgang Leitner, Joachim Schönbeck, Wolfgang Semper

Motpart: Bezirkshauptmannschaft Murtal

Ytterligare deltagare i rättegången: Finanzpolizei

Tolkningsfråga

Ska artikel 49.3 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna tolkas på så sätt att den utgör hinder för en nationell bestämmelse som föreskriver böter utan övre gräns, i synnerhet höga lägsta påföljdsnivåer, och fleråriga frihetsstraff (som ersätter böter) för vårdslöshetsbrott?

Begäran om förhandsavgörande framställd av Sąd Rejonowy w Sopocie (Polen) den 26 mars 2018 – H.W.

(Mål C-214/18)

(2018/C 259/27)

Rättegångsspråk: polska

Hänskjutande domstol

Sąd Rejonowy w Sopocie (distriktsdomstolen i Sopot, Polen)

Parter i det nationella målet

Klagande: H.W

Ytterligare deltagare i rättegången: PSM "K" i G., utmättningsman Alexandra Treder vid Sąd Rejonowy w Sopocie (distriktsdomstolen i Sopot)

Tolkningsfrågor

1. Mot bakgrund av det system för mervärdesskatt som följer av rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt⁽¹⁾, i synnerhet artiklarna 1, 2.1 a och c samt artikel 73 jämförd med artikel 78.1 a, med beaktande av principen om mervärdesskatteneutralitet som är en allmän unionsrättslig princip samt innehållet i artikel 29a sjätte stycket i lagen av den 11 mars 2004 om skatt på varor och tjänster (Ustawa z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług, konsoliderad version Dz.U. z 2017 r., poz. 1221), jämförd med ordalydelsen av artiklarna 49 första stycket, 35, 63 fjärde stycket i lagen av den 29 augusti 1997 om förrättnings- och utmättningsmän (Ustawa z dnia 29 sierpnia 1997 r. o komornikach sądowych i egzekucji, konsoliderad version Dz.U. z 2017 r., poz. 1277), är den uppfattningen att utmättningsmannens avgift innefattar beloppet för mervärdesskatten godtagbar?

För det fall den första frågan besvaras jakande:

2. Mot bakgrund av proportionalitetsprincipen som är en allmän unionsrättslig princip, är den uppfattningen att utmättningsmannen – såsom beskattningsbar person för mervärdesskatt vad avser förrättningsverksamheten – faktiskt har tillgång till alla rättsliga medel för att uppfylla sin skattskyldighet godtagbar, under förutsättning att den verkställighetsavgift som påförs enligt lagen om utmättningsmän inkluderar beloppet för skatt på varor och tjänster (mervärdesskatt)?

⁽¹⁾ EUT L 347, 2006, s. 1.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Sąd Okręgowy w Warszawie (Polen) den 16 april 2018 – Kamil Dziubak, Justyna Dziubak mot Raiffeisen Bank Polska SA

(Mål C-260/18)

(2018/C 259/28)

Rättegångsspråk: polska

Hänskjutande domstol

Sąd Okręgowy w Warszawie

Parter i det nationella målet

Sökande: Kamil Dziubak, Justyna Dziubak

Motpart: Raiffeisen Bank Polska SA

Tolkningsfrågor

1. Ska artiklarna 1.2 och 6.1 i rådets direktiv 93/13/EEG av den 5 april 1993 om oskäliga villkor i konsumentavtal ⁽¹⁾ tolkas så, att om det förhållandet att vissa avtalsvillkor, i vilka det anges hur parterna ska tillhandahålla prestationen (dess belopp), anses vara oskälige skulle få den för konsumenten negativa konsekvensen att avtalet upphör att gälla i dess helhet, är det då möjligt att fylla luckorna i avtalet, inte med stöd av en utfyllnadsregel, enligt vilken det otvetydigt följer att det oskälige villkoret ska ersättas, utan med stöd av nationella bestämmelser enligt vilka verkningarna av en rättshandling som anges i dessa även ska utfyllas med de verkningar som följer av principen om billighet (grundläggande samhällsnormer) eller sedvana?
2. Ska en eventuell bedömning av verkningarna av att avtalet upphör att gälla i dess helhet för konsumenten ske med beaktande av omständigheterna vid tidpunkten för avtalets ingående, eller vid den tidpunkten då tvisten uppkom mellan parterna avseende verkan av en viss klausul (med avseende på vilken konsumenten har åberopat att den är oskälige) och vilken betydelse har den ståndpunkt som konsumenten har intagit i en sådan tvist?
3. Kan sådana villkor som enligt bestämmelserna i direktiv 93/13/EEG utgör oskälige avtalsvillkor bibehållas om detta objektivt sett skulle vara fördelaktigt för konsumenten vid den tidpunkt då tvisten avgörs?
4. Kan det förhållandet att avtalsvillkor i vilka beloppet för prestationen och det sätt på vilket prestationen ska tillhandahållas av parterna fastställs anses som oskälige mot bakgrund av artikel 6.1 i direktiv 93/13/EEG medföra en situation där rättsförhållandet som fastställs på grundval av avtalet, utan de oskälige villkoren, kommer att avvika från parternas avsikt i den del som avser parternas väsentliga prestationer, i synnerhet – om det förhållandet att avtalsvillkor betraktas som oskälige – är det då möjligt att fortsätta att tillämpa andra avtalsvillkor som inte omfattas av invändningen om oskälighet i vilka konsumentens huvudsakliga skyldigheter anges, vars utformning som överenskommit mellan parterna (som införts i avtalet) var ouplösligt förbunden med det villkor som ifrågasatts av konsumenten?

⁽¹⁾ EGT L 95, 1993, s. 29; svensk specialutgåva, område 15, volym 12 s. 169.

Överklagande ingett den 19 april 2018 av Slovenska republiken av den dom som tribunalen (andra avdelningen) meddelade den 5 februari 2018 i mål T-216/15, Dôvera zdravotná poisťovňa mot Europeiska kommissionen

(Mål C-271/18 P)

(2018/C 259/29)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Republiken Slovakien (ombud: B. Ricziová)

Övriga parter i målet: Dôvera zdravotná poisťovňa a.s., Union zdravotná poisťovňa a.s., Europeiska kommissionen

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- upphäva den dom som tribunalen meddelat den 5 februari 2018 i mål T-216/15, Dôvera zdravotná poisťovňa m.fl. mot Europeiska kommissionen, i vilken tribunalen biföll den talan som väckts av Dôvera zdravotná poisťovňa a.s.

- ogilla den talan som väckts av Dôvera zdravotná poisťovňa a.s.
- förplikta Dôvera zdravotná poisťovňa a.s. och Union zdravotná poisťovňa a.s. att ersätta rättegångskostnaderna.

För det fall domstolen inte anser sig ha tillräcklig information för att kunna meddela ett slutgiltigt avgörande i målet yrkar Republiken Slovakien i andra hand att domstolen ska

- upphäva den dom som tribunalen meddelat den 5 februari 2018 i mål T-216/15, Dôvera zdravotná poisťovňa m.fl. mot Europeiska kommissionen, i vilken tribunalen biföll den talan som väckts av Dôvera zdravotná poisťovňa a.s.
- återförvisa målet till tribunalen för avgörande
- förklara att beslut om rättegångskostnader kommer att fattas senare.

Grunder och huvudargument

Republiken Slovakien har anfört fyra grunder till stöd för sitt överklagande

1. Som första grund har Republiken Slovakien gjort gällande att tribunalen i den överklagade domen överskred sin behörighet vad gäller domstolskontroll av beslut från Europeiska kommissionen om statligt stöd. Domstolens fasta praxis på detta område är tydlig, och enligt Republiken Slovakien har denna praxis inte följts i den överklagade domen. Republiken Slovakien gör gällande att tribunalen i den överklagade domen inte beaktat det stora utrymme för skönsmässig bedömning som Europeiska kommissionen har vad gäller komplicerade ekonomiska bedömningar, och det har inte visats att Europeiska kommissionen gjort sig skyldig till en uppenbart oriktig bedömning. Istället har tribunalen bara bytt ut kommissionens bedömning mot sin egen, med exakt motsatt innebörd, och tribunalen har därmed gått utöver sin befogenhet vad gäller kontroller.
2. Som andra grund har Republiken Slovakien gjort gällande att tribunalen ur två aspekter missuppfattat bevisningen som ingetts genom att den fastställt de faktiska omständigheterna på ett sätt som var i sak felaktigt, och detta fel framgår klart av handlingarna i målet. Den påstådda missuppfattningen av bevisningen gäller dels vinsterna dels konkurrensen inom det slovakiska systemet för obligatorisk sjukförsäkring.
3. Som tredje grund har Republiken Slovakien gjort gällande att tribunalen gjort sig skyldig till en felaktig rättstillämpning vid den rättsliga kvalificeringen av det slovakiska systemet för obligatorisk sjukförsäkring, och tribunalen åsidosatte därmed artikel 107.1 FEUF och rättssäkerhetsprincipen. Den överklagade domen strider mot domstolens tidigare praxis vad gäller system för social trygghet. I synnerhet gäller att (i) tribunalens beslut går åt rakt motsatt håll jämfört med vad domstolen uttalat i föregående domar i motsvarande fall, (ii) tribunalens beslut följer vad domstolen har uttalat i föregående domar i fall som skiljer sig från förevarande, och (iii) tribunalen har inte iakttagit den grundläggande princip som följer av föregående rättspraxis från domstolen enligt vilket kvalificeringen av ett specifikt system för social trygghet beror på systemets mest framträdande egenskaper.
4. Slutligen har Republiken Slovakien som fjärde grund gjort gällande att motiveringen till den överklagade domen har sådana brister att domen ska upphävas av domstolen. Närmare bestämt gäller följande: (i) tribunalen har inte förklarat någon av sina slutsatser och tillvägagångssätt (vilka dessutom var mycket viktiga), (ii) den överklagade domens motivering är på flera sätt motstridig och tribunalen säger emot sig själv i denna motivering, (iii) i motiveringen till den överklagade domen beaktade tribunalen inte de relevanta argument som framförts av kommissionen och Republiken Slovakien. Följaktligen har tribunalen åsidosatt motiveringsskyldigheten som följer av artikel 36 jämförd med artikel 53.1 i stadgan för Europeiska unionens domstol.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Augstākā tiesa (Lettland) den 20 april 2018 – SIA "Kuršu zeme" mot Valsts ieņēmumu dienests

(Mål C-273/18)

(2018/C 259/30)

Rättegångsspråk: lettiska

Hänskjutande domstol

Augstākā tiesa

Parter i det nationella målet

Sökande: SIA "Kuršu zeme"

Motpart: Valsts ieņēmumu dienests

Tolkningsfråga

Ska artikel 168 a i direktiv 2006/112/EG ⁽¹⁾ tolkas så att den utgör hinder mot ett förbud att göra avdrag för ingående mervärdesskatt när detta förbud endast grundar sig på att den beskattningsbara personen medvetet har varit inblandad i utformningen av fiktiva transaktioner men det inte anges på vilket sätt resultatet av de konkreta transaktionerna är till men för statskassan, på grund av utebliven inbetalning av mervärdesskatt eller i form av en otillbörlig ansökan om återbetalning av sådan skatt, jämfört med en situation där dessa transaktioner har utformats på grundval av de verkliga förhållandena?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt (EUT L 347, 2006, s. 1)

Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal Administrativo de Círculo de Lisboa (Portugal) den 24 april 2018 – Henkel Ibérica Portugal, Unipessoal Lda mot Comissão de Segurança de Serviços e Bens de Consumo

(Mål C-277/18)

(2018/C 259/31)

Rättegångsspråk: portugisiska

Hänskjutande domstol

Tribunal Administrativo de Círculo de Lisboa

Parter i det nationella målet

Klagande: Henkel Ibérica Portugal, Unipessoal Lda

Motpart: Comissão de Segurança de Serviços e Bens de Consumo

Tolkningsfrågor

- 1) Är nationella bestämmelser, vilka i Portugal återfinns i Decreto-Lei nr 69/2005 av den 17 mars 2005 och i Decreto-Lei nr 150/90 av den 10 maj 1990, vilka inte bara förbjuder saluföring av produkter som kan äventyra konsumenters hälsa och säkerhet med anledning av att produkterna kan misstas för livsmedel, utan även förbjuder saluföring av produkter vilka, eftersom de på grund av sitt utseende kan misstas för andra produkter (i synnerhet för leksaker), vid användning på avsett sätt och under rimligen förutsebara villkor, kan äventyra konsumenters, och i synnerhet barns, hälsa och säkerhet, förenliga med unionsrätten, och i synnerhet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/95/EG av den 3 december 2001 om allmän produktsäkerhet ⁽¹⁾, med artiklarna 28 och 30 i fördraget (såsom de återges i detta direktiv) och med rådets direktiv 87/357/EEG av den 25 juni 1987 ⁽²⁾?

- 2) Utgör artiklarna 34 och 36 i fördraget hinder för tillämpning av nationella bestämmelser vilka på nationellt territorium inte bara förbjuder saluföring av produkter vilka kan misstas för livsmedel, i enlighet med vad som anges i artikel 1.2 i nämnda gemenskapsdirektiv, utan även förbjuder saluföring av andra produkter, vilkas utseende kan förleda konsumenter att använda dem för andra ändamål än de för vilka de är avsedda, även när det inte är fråga om farliga preparat i den mening som avses i artikel 2 i Europaparlamentets och rådets direktiv 1999/45/EG av den 31 maj 1999 om tillnärmning av medlemsstaternas lagar och andra författningar om klassificering, förpackning och märkning av farliga preparat ⁽³⁾?

⁽¹⁾ EGT L 11, 2002, s. 4.

⁽²⁾ Rådets direktiv 87/357/EEG av den 25 juni 1987 om tillnärmningen av medlemsstaternas lagstiftning om produkter som, på grund av sina yttre egenskaper, kan förväxlas med andra produkter och härigenom utgöra en risk för konsumenternas hälsa och säkerhet (EGT L 192, 1987, s. 49; Svensk specialutgåva, område 15, volym 7, s. 244).

⁽³⁾ EGT L 200, 1999, s. 1.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Supremo Tribunal Administrativo (Portugal) den 24 april 2018 – Manuel Jorge Sequeira Mesquita mot Fazenda Pública

(Mål C-278/18)

(2018/C 259/32)

Rättegångsspråk: portugisiska

Hänskjutande domstol

Supremo Tribunal Administrativo

Parter i det nationella målet

Klagande: Manuel Jorge Sequeira Mesquita

Motpart: Fazenda Pública

Tolkningsfråga

Ska bestämmelserna avseende undantaget för utarrendering och uthyrning av fast egendom i artikel 135.1 led l i rådets direktiv 2006/112/EG ⁽¹⁾ av den 28 november 2006 tolkas så, att detta undantag omfattar ett avtal om överlåtelse av nyttjanderätten till jordbruksmark som består av vinodlingar till ett bolag som har till syfte att bedriva jordbruksverksamhet, för en period på ett år, vilket avtal förnyas automatiskt för motsvarande period, och enligt vilket motsvarande hyra ska erläggas i slutet av varje år?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt (EUT L 347, 2006, s. 1)

Begäran om förhandsavgörande framställd av Juzgado de lo Social de Barcelona (Spanien) den 24 april 2018 – Magdalena Molina Rodríguez mot Servicio Público de Empleo Estatal (SEPE)

(Mål C-279/18)

(2018/C 259/33)

Rättegångsspråk: spanska

Hänskjutande domstol

Juzgado de lo Social n° 33 de Barcelona

Parter i det nationella målet

Klagande: Magdalena Molina Rodríguez

Motpart: Servicio Público de Empleo Estatal (SEPE)

Tolkningsfråga

Ska förbudet mot indirekt diskriminering på grund av kön i artikel 4.1 i direktiv 79/7 om successivt genomförande av principen om likabehandling av kvinnor och män i fråga om social trygghet ⁽¹⁾ tolkas på så sätt att det utgör hinder för en nationell bestämmelse, såsom artikel 215.1.3 i den spanska allmänna lagen om social trygghet (antagen genom kungligt lagstiftningsdekret 1/1994), som, i sin ändrade lydelse enligt kungligt lagdekret 5/2013 av den 15 mars 2013, föreskriver ett nytt krav för rätt till arbetslöshetsersättning för arbetstagare över 55 år, nämligen att hushållets inkomster inte får överskrida en viss nivå, om detta krav i betydligt större utsträckning begränsar tillgången till nämnda ersättning för gruppen av potentiella kvinnliga förmånstagare (jämfört med potentiella manliga förmånstagare), vilket framgår av den statistik som framlagts?

⁽¹⁾ EGT L 6, 1979, s. 24; svensk specialutgåva, område 5, volym 2, s. 111.

Överklagande ingett den 24 april 2018 av Repower AG av den dom som tribunalen (femte avdelningen) meddelade den 21 februari 2018 i mål T-727/16, Repower mot EUIPO

(Mål C-281/18 P)

(2018/C 259/34)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Klagande: Repower AG (ombud: R. Kunz-Hallstein, H. P. Kunz-Hallstein, V. Kling, avocats)

Övriga parter i målet: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet, repowermap.org

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- upphäva tribunalens dom av den 21 februari 2018 i mål T-727/16, första punkten i domslutet, i den mån som överklagandet ogillades,
- ogiltigförklara det beslut som meddelades av EUIPO:s femte överklagandenämnd den 3 augusti 2016 (ärende R 2311/2014–5 (REV), och
- förplikta EUIPO att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

1. EUIPO hade inte rätt att byta ut motiveringen för återkallandet inom ramen för förfarandet vid tribunalen. EUIPO ändrade föremålet för tvisten samt åsidosatte rätten att höras och skyldigheten att utöva sitt utrymme för skönsmässig bedömning.
2. Den allmänna rättsprincipen om att en rättsstridig administrativ rättsakt får återkallas var inte tillämplig i förevarande fall. Lagstiftningen innehåller inte några juridiska kryphål. Bestämmelserna i artiklarna 80 och 83 i förordning nr 207/2009 utgör *lex specialis*.
3. Enligt artikel 83 i förordning nr 207/2009 ålåg det inte klaganden att visa att det inte finns en rättsprincip om återkallande av rättsstridiga administrativa rättsakter i medlemsstaterna.

4. Även om en sådan allmän princip var tillämplig på varumärkesrättens område var villkoren för ett komplett återkallande inte uppfyllda till följd av skyddet för berättigade förväntningar.
5. Motiveringen i överklagandenämndens beslut uppvisar allvarliga brister.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Audiencia Provincial de Almería (Spanien) den 25 april 2018 – Liliana Beatriz Moya Privitello y Sergio Daniel Martín Durán mot Cajas Rurales Unidas, Sociedad Cooperativa de Crédito

(Mål C-283/18)

(2018/C 259/35)

Rättegångsspråk: spanska

Hänskjutande domstol

Audiencia Provincial de Almería

Parter i det nationella målet

Klagande: Liliana Beatriz Moya Privitello y Sergio Daniel Martín Durán

Motpart: Cajas Rurales Unidas, Sociedad Cooperativa de Crédito

Tolkningsfrågor

- 1) Utesluter det förhållandet att det vid tecknande av långfristiga hypotekslån med rörlig ränta används ett referensindex som finns på marknaden och som är föremål för officiellt offentliggörande av Banco de España [Spaniens centralbank] att det sker en prövning med avseende på tydlighet, även när det har använts ett index som uttryckligen är tillåtet enligt särskild lagstiftning, om denna lagstiftning medger att det står parterna fritt att välja index och banken använde ett av dem utan att informera kunden om att det fanns andra tillämpliga index som var förmånligare för konsumenten?
- 2) Med hänsyn till att det enligt nämnda lagstiftning är möjligt att välja tillämpligt referensindex bland de som föreskrivs, kan nationella bestämmelser som de som är tillämpliga i målet vid den nationella domstolen (nämligen, bland annat och huvudsakligen, Orden de 5 de mayo de 1994 sobre transparencia de las condiciones financieras de los préstamos hipotecarios (förordning av den 5 maj 1994 om tydlighet i de finansiella villkoren för hypotekslån), Orden EHA/2899/2011, de 28 de octubre, de transparencia y protección del cliente de servicios bancarios (förordning EHA/2899/2011 av den 28 oktober om tydlighet och skydd av kunder av banktjänster), Circular 5/2012, de 27 de junio, del Banco de España, a entidades de crédito y proveedores de servicios de pago, sobre transparencia de los servicios bancarios y responsabilidad en la concesión de préstamos (cirkulär 5/2012 av den 27 juni från Banco de España till kreditinstitut och betaltjänstleverantörer om tydlighet i samband med banktjänster och ansvarsfullhet vid beviljande av lån), i genomförande av Ley 10/2014, de 26 de junio, de ordenación, supervisión y solvencia de entidades de crédito (lag 10/2014 av den 26 juni om kreditinstituts förvaltning, tillsyn och solvens), eller dess föregångare artikel 48 i Ley 26/1988, de 29 de julio, sobre Disciplina e Intervención de las Entidades de Crédito (lag 26/1988 av den 29 juli om kreditinstituts disciplin och ingripande) anses vara "bindande författningsföreskrifter" vid tecknande av långfristiga hypotekslån med rörlig ränta i den mening som avses i artikel 1.2 i direktiv 93/13/EEG ⁽¹⁾?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 93/13/EEG av den 5 april 1993 om oskäliga villkor i konsumentavtal (EGT L 95, 1993, s. 29; svensk specialutgåva, område 15, volym 12, s. 169).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Curtea de Apel București (Rumänien) den 26 april 2018 – Grup Servicii Petroliere SA mot Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor, Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili

(Mål C-291/18)

(2018/C 259/36)

Rättegångsspråk: rumänska

Hänskjutande domstol

Curtea de Apel București

Parter i det nationella målet

Klagande: Grup Servicii Petroliere SA

Motparter: Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor, Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili

Tolkningsfrågor

- 1) Ska artikel 148 c jämförd med artikel 148 a i direktiv 2006/112/EG om ett gemensamt system för mervärdesskatt⁽¹⁾ tolkas så, att leverans av självlyftande offshoreborrningsplattformar på vissa villkor undantas från mervärdesskatteplikt, det vill säga omfattas självlyftande offshoreborrningsplattformar av begreppet fartyg enligt ovan nämnda unionsrättsliga bestämmelse, med hänsyn tagen till att nämnda bestämmelse enligt rubriken till kapitel 7 i direktivet reglerar "Undantag i samband med internationella transporter"?
- 2) Om den föregående frågan besvaras jakande, följer det av tolkningen av artikel 148 c jämförd med artikel 148 a i direktiv 2006/112/EG då att den omständigheten att den självlyftande offshoreborrningsplattformen, som har seglat ut till öppna havet, i samband med att den används där (för kommersiell/industriell verksamhet) i själva verket måste förbli mobil, närmare bestämt i rörligt tillstånd och således flyttas från plats till plats under en längre period än den under vilken fartyget ligger still i orörligt tillstånd till följd av borrnings till havs, vilket innebär att segling har en överordnad betydelse i förhållande till borrnings, utgör ett grundläggande villkor för att tillämpa undantaget från mervärdesskatt?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt, artikel 148 a och 148 c (EUT L 347, 2006, s. 1).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal Superior de Justicia de Galicia (Spanien) den 26 april 2018 – Sindicato Nacional de CCOO de Galicia mot Unión General de Trabajadores de Galicia (UGT), Universidad de Santiago de Compostela, Confederación Intersindical Gallega

(Mål C-293/18)

(2018/C 259/37)

Rättegångsspråk: spanska

Hänskjutande domstol

Tribunal Superior de Justicia de Galicia

Parter i det nationella målet

Kärande: Sindicato Nacional de CCOO de Galicia

Svarande: Unión General de Trabajadores de Galicia (UGT), Universidad de Santiago de Compostela, Confederación Intersindical Gallega

Tolkningsfrågor

- 1) Ska arbetstagare som anstälts enligt artikel 20 i lag 14/20[1]1 av den 1 juni 2011 om vetenskap, teknik och innovation anses omfattas av ramavtalet om visstidsarbete undertecknat av EFS, UNICE och CEEP, som ligger till grund för rådets direktiv 1999/70/EG av den 28 juni 1999? ⁽¹⁾
- 2) Ska den ersättning som utges vid anställningsavtals upphörande anses som ett anställningsvillkor enligt [klausul] 4 i ramavtalet?
- 3) Om föregående frågor besvaras jakande, ska då upphörande av anställningsavtal för arbetstagare som rekryterats enligt lag 14/20[1]1 av den 1 juni 2011 om vetenskap, teknik och innovation anses jämförbart med upphörande av avtal om tillsvidareanställning på sakliga grunder enligt artikel 52 i lagen om arbetstagare?
- 4) Om föregående fråga besvaras jakande, finns det då någon rättslig grund för skillnaderna?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 1999/70/EG av den 28 juni 1999 om ramavtalet om visstidsarbete undertecknat av EFS, UNICE och CEEP (EGT L 175, 1999, s. 43).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal da Relação do Porto (Portugal) den 30 april 2018 – Mediterranean Shipping Company (Portugal) – Agentes de Navegação SA mot Banco Comercial Português SA, Caixa Geral de Depósitos SA

(Mål C-295/18)

(2018/C 259/38)

Rättegångsspråk: portugisiska

Hänskjutande domstol

Tribunal da Relação do Porto

Parter i det nationella målet

Klagande: Mediterranean Shipping Company (Portugal) – Agentes de Navegação SA

Motparter: Banco Comercial Português SA, Caixa Geral de Depósitos SA

Tolkningsfrågor

- 1) Ska artikel 2 i direktiv 2007/64/EG ⁽¹⁾ tolkas så att dess tillämpningsområde, som definieras av nämnda artikel, ska inkludera genomförande av ett betalningsuppdrag för autogireringar som har utfärdats av en tredje part gällande ett konto som denna part inte är innehavare av, när kontoinnehavaren varken har ingått något avtal med kreditinstitutet angående en betaltjänst för ett enskilt fall eller något ramavtal för betaltjänster?
- 2) Om fråga 1 besvaras jakande och under dessa omständigheter, kan nämnda kontoinnehavare anses vara "betaltjänstanvändare" i den mening som avses i artikel 58 i nämnda direktiv?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/64/EG av den 13 november 2007 om betaltjänster på den inre marknaden och om ändring av direktiven 97/7/EG, 2002/65/EG, 2005/60/EG och 2006/48/EG samt upphävande av direktiv 97/5/EG (EUT 2007, L 319, s. 1).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Conseil d'État (Belgien) den 9 maj 2018 – Terre wallonne ASBL mot Région wallonne

(Mål C-321/18)

(2018/C 259/39)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Conseil d'État

Parter i det nationella målet

Klagande: Terre wallonne ASBL

Motpart: Région wallonne

Tolkningsfrågor

- 1) Utgör en förordning varigenom en medlemsstats myndigheter, i enlighet med direktiv 92/43/EEG av den 21 maj 1992 om bevarande av livsmiljöer samt vilda djur och växter ⁽¹⁾, fastställer målsättningar vad gäller bevarandet av Natura 2000-nätverket, en plan eller ett program i den mening som avses i direktiv 2001/42/EG av den 27 juni 2001 om bedömning av vissa planers och programs miljöpåverkan ⁽²⁾, i synnerhet i den mening som avses i artikel 3.2 a eller artikel 3.4 i sistnämnda direktiv?
- 2) För det fall att föregående fråga ska besvaras jakande, ska en sådan förordning bli föremål för en miljökonsekvensbedömning i enlighet med direktiv 2001/42/EG, trots att en sådan bedömning inte krävs enligt direktiv 92/43/EEG, som ligger till grund för förordningen?

⁽¹⁾ EGT L 206, 1992, s. 7.

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/42/EG av den 27 juni 2001 om bedömning av vissa planers och programs miljöpåverkan (EGT L 197, 2001, s. 30).

Överklagande ingett den 25 maj 2018 av Caviro Distillerie Srl, Distillerie Bonollo SpA, Distillerie Mazzari SpA och Industria Chimica Valenzana (ICV) SpA av den dom som tribunalen (nionde avdelningen) meddelade den 15 mars 2018 i mål T-211/16, Caviro Distillerie m.fl. mot kommissionen

(Mål C-345/18 P)

(2018/C 259/40)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Caviro Distillerie Srl, Distillerie Bonollo SpA, Distillerie Mazzari SpA och Industria Chimica Valenzana (ICV) SpA (ombud: R. MacLean, Solicitor)

Övrig part i målet: Europeiska kommissionen

Klagandenas yrkanden

Klagandena yrkar att domstolen ska

- upphäva tribunalens dom i den mån den begick ett misstag genom att den otillbörligen ersatte kommissionens motivering med sin egen vid prövningen av den andra grunden i klagandenas ansökan
- upphäva tribunalens dom på grund av att den missuppfattat den åberopade bevisningen beträffande utvecklingen av unionsindustrins marknadsandel och dess slutliga situation

- bifalla överklagandet på klagandenas andra grund beträffande tribunalens bristfälliga utvärdering av marknadsandelssituationen och utnyttja sin behörighet att själv pröva överklagandet på denna grund och meddela en slutgiltig dom
- alternativt återförvisa målet till tribunalen för en korrekt bedömning av klagandenas grund på denna punkt
- bekräfta att tribunalen gjorde en uppenbart felaktig bedömning och åsidosatte artikel 3.2 och 3.5 i grundförordningen ⁽¹⁾ när den kom fram till att kommissionen inte hade gjort någon uppenbart felaktig bedömning vid dess uppskattning av den materiella skadan
- bekräfta att tribunalen inte lämnade någon tillräcklig motivering och förde ett motstridigt resonemang
- förplikta kommissionen att ersätta klagandenas rättegångskostnader i målet vid domstolen liksom i målet vid tribunalen.

Grunder och huvudargument

Klagandena åberopar tre grunder för sitt överklagande. Samtliga tre grunder som anförs i målet vid domstolen hänför sig till den andra grunden som anfördes i målet vid tribunalen. De tre grunder som åberopas vid domstolen kan sammanfattas enligt följande:

1. Tribunalen gjorde en felaktig rättstillämpning genom att ersätta kommissionens motivering med sin egen vid utvärderingen av betydelsen av minskningen av marknadsandelen av EU-industrin, i både relativa och absoluta termer, och/eller på ett uppenbart sätt missuppfattade den åberopade bevisningen beträffande unionsindustrins sjunkande marknadsandel.
2. Tribunalen gjorde en uppenbart felaktig bedömning och åsidosatte artikel 3.2 och 3.5 i grundförordningen när den kom fram till att kommissionen inte hade gjort någon uppenbart felaktig bedömning vid dess uppskattning av den materiella skadan.
3. Tribunalen lämnade inte någon tillfredsställande motivering för sin bedömning på denna punkt eftersom den inte förklarade varför kommissionens felaktiga bedömning av unionsindustrins marknadsandel inte motiverade ogiltigförklaring av den omtvistade förordningen såsom begärts av klagandena. Dessutom förde tribunalen ett motstridigt resonemang då den fann att kommissionen gjort en felaktig bedömning vid utvärderingen av unionsindustrins marknadsandel men i slutändan meddelade en dom till kommissionens fördel.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 1225/2009 av den 30 november 2009 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen, EUT L 343, 2009, s. 51.

TRIBUNALEN

Tribunalens dom av den 14 juni 2018 – Spagnolli m.fl. mot kommissionen

(Förenade målen T-568/16 och T-599/16) ⁽¹⁾

(Personalmål — Tjänstemän — En tjänstemans bortgång — Den avlidne tjänstemannens rättsinnehavare — Efterlevandepension — Barnpension — Ny befattning för den efterlevande partnern, som också är tjänsteman — Anpassning av lönen — Beräkningsmetod för efterlevandepensionen och barnpensionen — Artikel 81a i tjänsteföreskrifterna — Meddelande om ändring av pensionsrättigheterna — Rättsakt som går någon emot i den mening som avses i artikel 91 i tjänsteföreskrifterna — Artikel 85 i tjänsteföreskrifterna — Återbetalning av felaktigt utbetalda belopp — Villkor — Begäran om ersättning för materiell och ideell skada)

(2018/C 259/41)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Sökande: Alberto Spagnolli (Parma, Italien), Francesco Spagnolli (Parma), Maria Alice Spagnolli (Parma) och Bianca Maria Elena Spagnolli (Parma) (ombud: advokaterna C. Cortese och B. Cortese)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: G. Gattinara och F. Simonetti)

Saken

Talan grundad på artikel 270 FEUF med yrkande, i mål T-568/16, om ogiltigförklaring av meddelandet om rättelse nr 3 PMO/04/LM/2015/ARES av det beslut som kommissionens byrå för löneadministration och individuella ersättningar (PMO) meddelade den 6 februari 2015, med angivande av nya belopp avseende sökandenas efterlevandepension och barnpension och, i mål T-599/16, om dels ogiltigförklaring av PMO:s beslut PMO/04/LM/2015/ARES/3406787 av den 17 augusti 2015 om återbetalning av belopp som felaktigt utbetalats till sökandena som efterlevandepension och barnpension, dels ersättning för den skada som sökandena anser sig ha lidit.

Domslut

1) I mål T-568/16 ogillas talan.

2) I mål T-599/16 ogiltigförklaras beslut PMO/04/LM/2015/ARES/3406787 som kommissionens byrå för löneadministration och individuella ersättningar (PMO) meddelade den 17 augusti 2015 om återbetalning av belopp som felaktigt utbetalats till sökandena som efterlevandepension och barnpension och talan ogillas i övrigt.

3) Vardera parten ska bära sina rättegångskostnader.

⁽¹⁾ EUT C 111 av den 29.3.2016 (målet registrerades inledningsvis vid Europeiska unionens personaldomstol under målnumret F-140/15 och överfördes till Europeiska unionens tribunal den 1.9.2016).

Tribunalens dom av den 7 juni 2018 – OW mot EASA(Mål T-597/16) ⁽¹⁾**(Personalmål — Tillfälligt anställda — Placering i tjänstens intresse — Överflyttning till ny tjänst — Uppenbart oriktig bedömning — Motiveringsskyldighet — Rätt till försvar — Maktmissbruk)**

(2018/C 259/42)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: OW (ombud: advokaterna S. Rodrigues och C. Bernard-Glanz)

Svarande: Europeiska byrån för luftfartssäkerhet (ombud: inledningsvis F. Manuhutu och A. Haug, därefter A. Haug, assisterad av advokaterna D. Waelbroeck och A. Duron)

Saken

Talan enligt artikel 270FEUF med yrkande om ogiltigförklaring av beslut 2015/155/ED av den 20 juli 2015, varigenom verkställande direktören för Europeiska byrån för luftfartssäkerhet överflyttade sökanden till en ny tjänst.

Domslut

- 1) *Talan ogillas.*
- 2) *OW ska ersätta rättegångskostnaderna.*

⁽¹⁾ EUT C 296 16.8.2016 (målet registrerades inledningsvis vid Europeiska unionens personaldomstol under målnumret F-27/16 och överfördes till Europeiska unionens tribunal den 1.9.2016).

Tribunalens dom av den 7 juni 2018 – Sipral World mot EUIPO – La Dolfina (DOLFINA)(Mål T-882/16) ⁽¹⁾**(EU-varumärke — Upphävandeförfarande — EU-ordmärket DOLFINA — Varumärket har inte varit föremål för verkligt bruk — Artikel 51.1 a i förordning (EG) nr 207/2009 (nu artikel 58.1 a i förordning (EU) 2017/1001 — Motiveringsskyldighet — Artikel 75 i förordning nr 207/2009 (nu artikel 94 i förordning 2017/1001))**

(2018/C 259/43)

Rättegångsspråk: engelska

Rättegångsdeltagare

Klagande: Sipral World, SL (Barcelona, Spanien) (ombud: advokaterna R. Almaraz Palmero och A. Ruo)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: J. Ivanauskas och D. Walicka)

Motpart vid överklagandenämnden, tillika intervenient vid tribunalen: La Dolfina, SA (Buenos Aires, Argentina) (ombud: advokaten J. Carbonell Callicó)

Saken

Överklagande av det beslut som meddelades av andra överklagandenämnde vid EUIPO den 22 september 2016 (ärende R 1897/2015-2) angående ett upphävandeförfarande mellan La Dolfina och Sipral World.

Domslut

- 1) Överklagandet ogillas.
- 2) Sipral World, SL ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 46, 13.2.2017.

Tribunalens dom av den 7 juni 2018 – Schmid mot EUIPO– Landesammer für Land- und Forstwirtschaft in Steiermark (Steirisches Kürbiskernöl)

(Mål T-72/17) ⁽¹⁾

(EU-varumärke — Upphävandeförfarande — Internationell registrering som designerar Europeiska unionen — Figurmärket Steirisches Kürbiskernöl — Skyddad geografisk beteckning — Artiklarna 15, 51.1 a och 55.1 i förordning (EG) nr 207/2009 (nu artiklarna 18, 58.1 a och 62.1 i förordning (EU) 2017/1001) — Verkligt bruk av varumärket — Bruk såsom varumärke)

(2018/C 259/44)

Rättegångsspråk: tyska

Rättegångsdeltagare

Klagande: Gabriele Schmid (Halbenrain, Österrike) (ombud: advokaten B. Kuchar)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: D. Hanf)

Motpart vid överklagandenämnden, tillika intervenient vid tribunalen: Landesammer für Land- und Forstwirtschaft in Steiermark (Graz, Österrike) (ombud: advokaterna I. Hödl och S. Schoeller)

Saken

Överklagande av det beslut som meddelades av EUIPO:s fjärde överklagandenämnd den 7 december 2016 (ärende R 1768/2015-4) om ett upphävandeförfarande mellan Gabriele Schmid och Landesammer für Land- und Forstwirtschaft in Steiermark.

Domslut

- 1) Det beslut som meddelades av fjärde överklagandenämnden vid Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO) den 7 december 2016 (ärende R 1768/2015-4), ogiltigförklaras.
- 2) Överklagandet ogillas i övrigt.
- 3) EUIPO ska bära sina egna rättegångskostnader och ersätta Gabriele Schmidts rättegångskostnader.
- 4) Landesammer für Land- und Forstwirtschaft in Steiermark ska bära sina egna rättegångskostnader.

⁽¹⁾ EUT C 104, 3.4.2017.

Tribunalens dom av den 12 juni 2018 – Cotécnica mot EUIPO – Mignini & Petrini (cotecnica MAXIMA)

(Mål T-136/17) ⁽¹⁾

(EU-varumärke — Invändningsförfarande — Ansökan om registrering som EU-varumärke av figurmärket cotecnica MAXIMA — Det äldre nationella figurmärket MAXIM Alimento Superpremium — Relativt registreringshinder — Risk för förväxling — Artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 207/2009 (nu artikel 8.1 b i förordning (EU) 2017/1001))

(2018/C 259/45)

Rättegångsspråk: engelska

Rättegångsdeltagare

Klagande: Cotécnica, SCCL (Bellpuig, Spanien) (ombud: inledningsvis J.C. Erdozain López, J. Galán López och J.-B. Devaureix, därefter advokaterna J.C. Erdozain López, J. Galán López och L. Montoya Terán)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: S. Palmero Cabezas)

Motpart vid EUIPO:s överklagandenämnd, tillika intervenient vid tribunalen: Mignini & Petrini SpA (Petrignano di Assisi, Italien) (ombud: advokaterna F. Celluprica, F. Fischetti och F. De Bono)

Saken

Överklagande av det beslut som meddelades av EUIPO:s andra överklagandenämnd den 17 november 2016 (ärende R 853/2016-2) om ett invändningsförfarande mellan Mignini & Petrini och Cotécnica.

Domslut

- 1) Överklagandet ogillas.
- 2) Cotécnica, SCCL ska bära sina rättegångskostnader och ersätta de kostnader som uppkommit för Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO) och Mignini & Petrini SpA.

⁽¹⁾ EUT C 129, 24.4.2017.

Tribunalens dom av den 14 juni 2018 – Emcur mot EUIPO – Emcure Pharmaceuticals (EMCURE)

(Mål T-165/17) ⁽¹⁾

(EU-varumärke — Invändningsförfarande — Ansökan om registrering som EU-varumärke av ordmärket EMCURE — De äldre nationella och EU-ordmärkena EMCUR — Relativa registreringshinder — Likhet mellan varorna eller tjänsterna — Risk för förväxling — Artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 207/2009 (nu artikel 8.1 b i förordning nr (EU) 2017/1001))

(2018/C 259/46)

Rättegångsspråk: engelska

Rättegångsdeltagare

Klagande: Emcur Gesundheitsmittel aus Bad Ems GmbH (Bad Ems, Tyskland) (ombud: advokaten K. Bröcker)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: M. Rajh)

Motpart vid överklagandenämnden: Emcure Pharmaceuticals Ltd (Bhosari, Indien)

Saken

Överklagande av det beslut som meddelades av EUIPO:s andra överklagandenämnd den 13 december 2016 (ärende R 790/2016-2) om ett invändningsförfarande mellan Emcur Gesundheitsmittel aus Bad Ems och Emcure Pharmaceuticals.

Domslut

- 1) Det beslut som meddelades av den andra överklagandenämnden vid Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO) den 13 december 2016 (ärende R 790/2016-2) ogiltigförklaras såvitt avser tjänster i klasserna 42 och 44 i Niceöverenskommelsen om internationell klassificering av varor och tjänster vid varumärkesregistrering av den 15 juni 1957, med ändringar och tillägg.
- 2) Överklagandet ogillas i övrigt.
- 3) EUIPO och Emcur Gesundheitsmittel aus Bad Ems GmbH ska bära sina rättegångskostnader.

⁽¹⁾ EUT C 129, 24.4.2017.

Tribunalens dom av den 14 juni 2018 – Lion's Head Global Partners mot EUIPO – Lion Capital (Lion's Head)

(Mål T-294/17) ⁽¹⁾

(EU-varumärke — Invändningsförfarande — Internationell registrering som designerar Europeiska unionen — Ordmärket Lion's Head — Det äldre EU-ordmärket LION CAPITAL — Relativt registreringshinder — Risk för förväxling — Artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 207/2009 (nu artikel 8.1 b i förordning (EU) 2017/1001))

(2018/C 259/47)

Rättegångsspråk: engelska

Rättegångsdeltagare

Klagande: Lion's Head Global Partners LLP (London, Förenade kungariket) (ombud: advokaten R. Nöske)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: J. Crespo Carrillo)

Motpart vid överklagandenämnden, tillika intervenient vid tribunalen: Lion Capital LLP (London) (ombud: D. Rose et J. Warner, solicitors)

Saken

Överklagande av det beslut som meddelades av EUIPO:s fjärde överklagandenämnd den 28 februari 2017 (ärende R 1478/2016-4) om ett invändningsförfarande mellan Lion Capital och Lion's Head Global Partners.

Domslut

- 1) Överklagandet ogillas.
- 2) Lion's Head Global Partners LLP ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 231, 17.7.2017.

Tribunalens dom av den 7 juni 2018 – Winkler mot kommissionen(Mål T-369/17) ⁽¹⁾

(Personalmål — Tjänstemän — Överföring av nationella pensionsrättigheter — Beslut om tillgodoräknande av tjänstgöringstid — Rimlig tidsfrist — Rätt att yttra sig — Rättssäkerhet — Likabehandling — Berättigade förväntningar — Ansvar — Materiell skada)

(2018/C 259/48)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Bernd Winkler (Grange, Irland) (ombud: advokaten A. Kässens)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: T. Bohr och L. Radu Bouyon)

Saken

Talan grundad på artikel 270 FEUF med yrkande om dels ogiltigförklaring av det beslut som meddelades av kommissionens byrå för löneadministration och individuella ersättningar (PMO) den 26 september 2016 med fastställande av det antal tjänstgöringsår som ska tillgodoräknas i Europeiska unionens pensionssystem, till följd av en ansökan om överföring av pensionsrättigheter som sökanden hade förvärvat före påbörjandet av sin tjänstgöring hos unionen, dels erhållande av ersättning för den skada som sökanden anser sig ha lidit till följd av kommissionens rättsstridiga agerande vid behandlingen av sökandens ansökan om överföring.

Domslut

- 1) *Talan ogillas.*
- 2) *Vardera parten ska bära sina egna rättegångskostnader.*

⁽¹⁾ EUT C 249, 31.7.2017.

Tribunalens dom av den 12 juni 2018 – Fenyves mot EUIPO (Blue)(Mål T-375/17) ⁽¹⁾

(EU-varumärke — Ansökan om registrering som EU-varumärke av figurmärket Blue — Absolut registreringshinder — Beskrivande karaktär — Särskiljningsförmåga saknas — Artikel 7.1 c och 7.2 i förordning (EG) nr 207/2009 (nu artikel 7.1 c och 7.2 i förordning (EU) 2017/1001) — Artikel 7.1 b i förordning nr 207/2009 (nu artikel 7.1 b i förordning 2017/1001))

(2018/C 259/49)

Rättegångsspråk: engelska

Rättegångsdeltagare

Klagande: Klaudia Patricia Fenyves (Hevesvezekény, Ungern) (ombud: advokaten I. Monteiro Alves)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: M. Rajh)

Saken

Överklagande av det beslut som femte överklagandenämnden vid EUIPO meddelade den 27 mars 2017 (ärende R 1974/2016-5) angående en ansökan om registrering som EU-varumärke av figurkännetecknet Blue.

Domslut

- 1) Överklagandet ogillas.
- 2) Klaudia Patricia Fenyves ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 256, 7.8.2017.

Tribunalens beslut av den 8 juni 2018 – Lupu mot EUIPO– Dzhihangir (Djili soy original DS)

(Mål T-456/17) ⁽¹⁾

(EU-varumärke — Invändningsförfarande — Ansökan om registrering av figurmärket Djili soy original DS som EU-varumärke — Äldre nationellt ordmärke DJILI — Relativt registreringshinder — Uppenbart att talan i vissa delar inte kan tas upp till sakprövning och i övriga delar är ogrundad)

(2018/C 259/50)

Rättegångsspråk: engelska

Rättegångsdeltagare

Klagande: Victor Lupu (Bukarest, Rumänien) (ombud: advokaten P. Acsintet)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: D. Gája)

Motpart vid överklagandenämnden, tillika intervenient vid tribunalen: Ibryam Dzhihangir (Silistra, Bulgarien) (ombud: advokaten C-R. Romițan)

Saken

Överklagande av det beslut som meddelades av femte överklagandenämnden vid EUIPO den 3 maj 2017 (ärende R 516/2011-5), angående ett invändningsförfarande mellan Victor Lupu och Ibryam Dzhihangir.

Avgörande

- 1) Invändningen om rättegångshinder prövas i samband med prövningen av målet i sak.
- 2) Överklagandet ogillas.
- 3) Victor Lupu ska bära sina rättegångskostnader och ersätta de kostnader som uppkommit för Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO).
- 4) Ibryam Dzhihangir ska bära sina rättegångskostnader.

⁽¹⁾ EUT C 309, 18.9.2017.

Tribunalens beslut av den 6 juni 2018 – Grupo Bimbo mot EUIPO – DF World of Spices (TAKIS FUEGO)

(Mål T-608/17) ⁽¹⁾

(Eu-varumärke — Invändningsförfarande — Återkallelse av ansökan om registrering — Det saknas anledning att döma i saken)

(2018/C 259/51)

Rättegångsspråk: engelska

Rättegångsdeltagare

Klagande: Grupo Bimbo, SAB de CV (Mexico City, Mexiko) (ombud: advokaten N. A. Fernández Fernández-Pacheco)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: V. Ruzek)

Motpart vid överklagandenämnden, som intervenerat vid tribunalen: DF World of Spices GmbH (Dissen, Tyskland) (ombud: advokaten A. Ebert-Weidenfeller)

Saken

Överklagande av det beslut som meddelades av EUIPO:s fjärde överklagandenämnd den 4 juli 2017 (ärende R 2300/2016-4), angående ett invändningsförfarande mellan DF World of Spices GmbH och Grupo Bimbo, SAB de CV.

Avgörande

- 1) *Det saknas anledning att döma i saken.*
- 2) *Grupo Bimbo, SAB de CV ska ersätta rättegångskostnaderna.*

⁽¹⁾ EUT C 369, 30.10.2017.

Talan väckt den 3 maj 2018 – ABLV Bank mot SRB

(Mål T-280/18)

(2018/C 259/52)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: ABLV Bank AS (Riga, Lettland) (ombud: advokaterna O. Behrends, M. Kirchner och L. Feddern)

Svarande: Gemensamma resolutionsnämnden (SRB)

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara Gemensamma resolutionsnämndens (SRB) beslut av den 23 februari 2018 avseende sökanden och sökandens dotterbolag ABLV Bank Luxembourg, SA, och
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden tretton grunder.

1. Första grunden: SRB saknade behörighet att anta beslutet avseende likvidation.
2. Andra grunden: SRB åsidosatte sökandens rättigheter, genom att anta ett formellt beslut att inte vidta resolutionsåtgärder.
3. Tredje grunden: SRB åsidosatte sökandens rättigheter, genom att göra en oriktig bedömning enligt artikel 18.1 b i förordning (EU) nr 806/2014. ⁽¹⁾
4. Fjärde grunden: SRB åsidosatte sökandens rättigheter, genom att göra en oriktig bedömning enligt artikel 18.1 a i förordning nr 806/2014.
5. Femte grunden: SRB åsidosatte sökandens rätt att yttra sig och andra processuella rättigheter.
6. Sjätte grunden: SRB åsidosatte sökandens rätt till ett vederbörligt motiverat beslut.

7. Sjunde grunden: SRB underlät att pröva och bedöma samtliga relevanta omständigheter i ärendet noggrant och opartiskt.
8. Åttonde grunden: SRB åsidosatte proportionalitetsprincipen.
9. Nionde grunden: SRB åsidosatte likabehandlingsprincipen.
10. Tionde grunden: SRB åsidosatte sökandens rätt till egendom och rätt till näringsfrihet.
11. Elfte grunden: SRB åsidosatte principen om att ingen får dra fördel av sitt eget rättsstridiga handlande (*nemo auditur*).
12. Tolfte grunden: SRB gjorde sig skyldig till maktmissbruk.
13. Trettonde grunden: SRB åsidosatte sökandens rättigheter enligt artikel 41 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, genom att den underlät att tillse att rätt institutioner och organ vid Europeiska unionen handlade ärendena.

(¹) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 806/2014 av den 15 juli 2014 om fastställande av enhetliga regler och ett enhetligt förfarande för resolution av kreditinstitut och vissa värdepappersföretag inom ramen för en gemensam resolutionsmekanism och en gemensam resolutionsfond och om ändring av förordning (EU) nr 1093/2010 (EUT L 225, 2014, s. 1).

Talan väckt den 3 maj 2018 – ABLV Bank mot ECB

(Mål T-281/18)

(2018/C 259/53)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: ABLV Bank AS (Riga, Lettland) (ombud: advokaterna O. Behrends, M. Kirchner och L. Feddern)

Svarande: Europeiska centralbanken (ECB)

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara Europeiska centralbankens (ECB) beslut av den 23 februari 2018 att sökanden ABLV Bank Luxembourg, SA är fallerande eller sannolikt kommer att falla, och
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden tio grunder.

1. Första grunden: ECB:s bedömning av kriteriet ”är fallerande eller sannolikt kommer att falla” avseende sökanden och dess dotterbolag ABLV Bank Luxembourg var felaktig och bristfällig i flera avseenden.
2. Andra grunden: ECB åsidosatte rätten att yttra sig och andra processuella rättigheter som klaganden ska åtnjuta.
3. Tredje grunden: ECB åsidosatte sökandens rätt till ett vederbörligt motiverat beslut.
4. Fjärde grunden: ECB underlät att pröva och bedöma samtliga relevanta omständigheter i ärendet noggrant och opartiskt.
5. Femte grunden: Åsidosättande av proportionalitetsprincipen.

6. Sjätte grunden: ECB åsidosatte likabehandlingsprincipen.
7. Sjunde grunden: ECB åsidosatte rätten till egendom och rätten till näringsfrihet.
8. Åttonde grunden: ECB åsidosatte principen om att ingen får dra fördel av sitt eget rättsstridiga handlande (*nemo auditur*).
9. Nionde grunden: ECB gjorde sig skyldig till maktmissbruk.
10. Tionde grunden: ECB åsidosatte sökandens rättighet enligt artikel 41 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, genom att den underlät att tillse att rätt institutioner och organ vid Europeiska unionen handlade ärendena.

Talan väckt den 3 maj 2018 – Bernis m.fl. mot SRB

(Mål T-282/18)

(2018/C 259/54)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Ernest Bernis (Jurmala, Lettland), Oļegs Fiļs (Jurmala), OF Holding SIA (Riga, Lettland) och Cassandra Holding Company SIA (Jurmala) (ombud: advokaterna O. Behrends, M. Kirchner och L. Feddern)

Svarande: Gemensamma resolutionsnämnden (SRB)

Yrkanden

Sökandena yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara Gemensamma resolutionsnämndens (SRB) beslut av den 23 februari 2018 avseende ABLV Bank, AS och ABLV Bank Luxembourg, SA, och
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökandena tretton grunder.

1. Första grunden: SRB saknade behörighet att anta beslutet avseende likvidation.
2. Andra grunden: SRB åsidosatte sökandenas rättigheter, genom att anta ett formellt beslut att inte vidta resolutionsåtgärder.
3. Tredje grunden: SRB åsidosatte sökandenas rättigheter, genom att göra en oriktig bedömning enligt artikel 18.1 b i förordning (EU) nr 806/2014. ⁽¹⁾
4. Fjärde grunden: SRB åsidosatte sökandenas rättigheter, genom att göra en oriktig bedömning enligt artikel 18.1 a i förordning nr 806/2014.
5. Femte grunden: SRB åsidosatte sökandenas rätt att yttra sig och andra processuella rättigheter.
6. Sjätte grunden: SRB åsidosatte sökandenas rätt till ett vederbörligt motiverat beslut.
7. Sjunde grunden: SRB underlät att pröva och bedöma samtliga relevanta omständigheter i ärendet noggrant och opartiskt.
8. Åttonde grunden: SRB åsidosatte proportionalitetsprincipen.
9. Nionde grunden: SRB åsidosatte likabehandlingsprincipen.

10. Tionde grunden: SRB åsidosatte sökandens rätt till egendom och rätt till näringsfrihet.
11. Elfte grunden: SRB åsidosatte principen om att ingen får dra fördel av sitt eget rättsstridiga handlande (*nemo auditur*).
12. Tolfte grunden: SRB gjorde sig skyldig till maktmissbruk.
13. Trettonde grunden: SRB åsidosatte sökandens rättigheter enligt artikel 41 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, genom att den underlät att tillse att rätt institutioner och organ vid Europeiska unionen handlade ABLV Bank SA:s ärenden.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 806/2014 av den 15 juli 2014 om fastställande av enhetliga regler och ett enhetligt förfarande för resolution av kreditinstitut och vissa värdepappersföretag inom ramen för en gemensam resolutionsmekanism och en gemensam resolutionsfond och om ändring av förordning (EU) nr 1093/2010 (EUT L 225, 2014, s. 1).

Talan väckt den 3 maj 2018 – Bernis m.fl. mot ECB

(Mål T-283/18)

(2018/C 259/55)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Ernest's Bernis (Jurmala, Lettland), Oļegs Fiļs (Jurmala), OF Holding SIA (Riga, Lettland) och Cassandra Holding Company SIA (Jurmala) (ombud: advokaterna O. Behrends, M. Kirchner och L. Feddern)

Svarande: Europeiska centralbanken (ECB)

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara ECB:s beslut av den 23 februari 2018 att ABLV Bank, AS och ABLV Bank Luxembourg, SA är fallerande eller sannolikt kommer att falla, och
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden tio grunder.

1. Första grunden: ECB:s bedömning av kriteriet ”är fallerande eller sannolikt kommer att falla” avseende ABLV Bank och dess dotterbolag ABLV Bank Luxembourg var felaktig och bristfällig i flera avseenden.
2. Andra grunden: ECB åsidosatte rätten att yttra sig och andra processuella rättigheter som klaganden ska åtnjuta.
3. Tredje grunden: ECB åsidosatte sökandenas rätt till ett vederbörligt motiverat beslut.
4. Fjärde grunden: ECB underlät att pröva och bedöma samtliga relevanta omständigheter i ärendet noggrant och opartiskt.
5. Femte grunden: Åsidosättande av proportionalitetsprincipen.
6. Sjätte grunden: ECB åsidosatte likabehandlingsprincipen.
7. Sjunde grunden: ECB åsidosatte rätten till egendom och rätten till näringsfrihet.

8. Åttonde grunden: ECB åsidosatte principen om att ingen får dra fördel av sitt eget rättsstridiga handlande (*nemo auditur*).
9. Nionde grunden: ECB gjorde sig skyldig till maktmissbruk.
10. Tionde grunden: ECB åsidosatte ABLV Banks rättighet enligt artikel 41 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, genom att den underlät att tillse att rätt institutioner och organ vid Europeiska unionen handlade ABLV Banks ärenden.

Talan väckt den 16 maj 2018 – Strabag Belgium mot parlamentet

(Mål T-299/18)

(2018/C 259/56)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Strabag Belgium (Antwerpen, Belgien) (ombud: advokaterna M. Schoups, K. Lemmens och M. Lahbib)

Svarande: Europaparlamentet

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- förklara att förevarande talan om ogiltigförklaring kan upptas till sakprövning och ska bifallas,
- följaktligen ogiltigförklara i) beslutet av den 19 april 2018 att bekräfta Europaparlamentets beslut av den 24 november 2017 att vad avser en upphandling av ett allmänt ramavtal för byggtreprenader för Europaparlamentets byggnader i Bryssel (Anbudsinfördran nr 06/D20/2017/M036) ge detta kontrakt till fem andra anbudsgivare än SA Strabag Belgium och inte till nämnda bolag, och ii) rapporten med bedömningarna av anbudena (tillägg), som den 26 mars 2018 författats av den utvärderingskommitté som utsetts av den behöriga utanordnaren, samt
- förplikta Europaparlamentet att ersätta samtliga rättegångskostnader.

Grunder och huvudargument

Till stöd för talan har sökanden åberopat en enda grund, avseende åsidosättande av följande bestämmelser:

- i) Artikel 110.5 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 av den 25 oktober 2012 om finansiella regler för unionens allmänna budget och om upphävande av rådets förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002 (EUT L 298, 26.10.2012, s. 1), i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 1605/2002 av den 28 oktober 2015 (EUT L 286, 2015, s. 1), i vilken det föreskrivs att kommissionen har befogenhet att anta delegerade rättsakter i enlighet med artikel 210 i samma förordning vad gäller närmare bestämmelser om kriterierna för tilldelning, däribland kriteriet om det ekonomiskt mest fördelaktiga anbudet.
- ii) Artikel 151, i dess lydelse enligt kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/2462 av den 30 oktober 2015 om ändring av den delegerade förordningen (EU) nr 1268/2012 om tillämpningsföreskrifter för Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 om finansiella regler för unionens allmänna budget (EUT L 342, 2015, s. 7), vilken slår fast de tillämpliga bestämmelserna vid onormalt låga anbud.

- iii) Artikel 102 i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012, som slår fast de allmänna principerna om öppenhet, proportionalitet, likabehandling och icke-diskriminering för offentliga kontrakt.

Sökanden anser att dessa regler har åsidosatts i den del det angripna beslutet

- i) anger att ingen upplysning som framgår av de ingivna anbudena eller av den kompletterande förklaring som därefter begärts ger stöd för påståendet att ett av anbudsgivarnas anbud är onormalt lågt med hänsyn till tillämpliga bestämmelser, och
- ii) utan rimlig motivering betecknar ovannämnda anbud som det lägsta korrekta anbudet, trots att det är uppenbart att nämnda anbud inte är det lägsta korrekta anbudet. Detta anbud anger onormalt låga priser och borde ha avfärdats efter en mer konkret och grundlig bedömning från Europaparlamentets sida.

Talan väckt den 8 maj 2018 – MLPS mot kommissionen

(Mål T-304/18)

(2018/C 259/57)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Mouvement pour la liberté de la protection sociale (MLPS) (Paris, Frankrike) (ombud: advokaten M. Gibaud)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- fastställa att Europeiska kommissionen gjort sig skyldig till passivitet, då den rättsstridigt underlåtit att fortsätta handläggningen av klagomålet ingivet av föreningen Mouvement pour la liberté de la protection sociale (MLPS) den 21 december 2017,
- helt och hållet ogiltigförklara Europeiska kommissionens beslut av den 7 mars 2018 om att inte fortsätta handläggningen av klagomålet från Mouvement pour la liberté de la protection sociale (MLPS) av den 21 december 2017, och
- besluta om rättegångskostnaderna i enlighet med gällande rätt.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden två grunder.

1. Första grunden: Europeiska kommissionen gjorde bland annat en oriktig bedömning i det angripna beslutet, när den fastställde att de franska socialförsäkringssystemen kunde kvalificeras som ett "lagstadgat system för social trygghet", trots att dessa system ingalunda omfattar hela befolkningen, och inte heller samtliga yrkesverksamma, utan grupperar arbetstagarna enligt deras yrkeställning, varför direktiven 92/49/EEG och 92/96/EEG bör tillämpas på dessa system.

2. Andra grunden: Europeiska kommissionen åsidosatte principen om rättens enhetlighet, såtillvida Frankrike befinner sig i en situation som helt liknar Slovaekiens, varför tribunalen funnit att "tillhandahållandet av obligatorisk sjukförsäkring i Slovakien är, mot bakgrund av sjukförsäkringsföretagens vinstsyfte och förekomsten av en intensiv konkurrens vad gäller kvaliteten och utbudet av tjänster, av ekonomisk art" (dom av den 5 februari 2018, Dövera zdravotná poisťovňa/kommissionen, T-216/15, ej publicerad, EU:T:2018:64, punkt 68). Enligt sökanden kan en annan bedömning således inte göras avseende Frankrike.

Talan väckt den 17 maj 2018 – Hamas mot rådet

(Mål T-308/18)

(2018/C 259/58)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Hamas (Doha, Qatar) (ombud: advokaten L. Glock)

Svarande: Europeiska unionens råd

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara rådets beslut (Gusp) 2018/475 av den 21 mars 2018 om uppdatering av förteckningen över personer, grupper och enheter som omfattas av artiklarna 2, 3 och 4 i gemensam ståndpunkt 2001/931/Gusp om tillämpning av särskilda åtgärder i syfte att bekämpa terrorism, och om upphävande av beslut (Gusp) 2017/1426 (EUT L 79, 2018, s. 26),
 - ogiltigförklara rådets genomförandeförordning (EU) 2018/468 av den 21 mars 2018 om genomförande av artikel 2.3 i förordning (EG) nr 2580/2001 om särskilda restriktiva åtgärder mot vissa personer och enheter i syfte att bekämpa terrorism samt om upphävande av genomförandeförordning (EU) 2017/1420 (EUT L 79, 2018, s. 7),
- i den del dessa rättsakter avser Hamas, inbegripet Hamas-Izz al-Din al-Qassem,
- förplikta rådet att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden sju grunder.

1. Den första grunden avser ett åsidosättande av artikel 1.4 i gemensam ståndpunkt 2001/931.
2. Den andra grunden avser att rådet gjorde sig skyldigt till felaktiga bedömningar angående riktigheten av de gärningar sökanden anklagas för.
3. Den tredje grunden avser att rådet gjorde en felaktig bedömning angående klassificeringen av Hamas som terroristorganisation.
4. Den fjärde grunden avser ett åsidosättande av principen om icke-inblandning.
5. Den femte grunden avser att vederbörlig hänsyn inte togs till den omständigheten att situationen förändrat sig med anledning av den tid som förflutit.

6. Den sjätte grunden avser ett åsidosättande av motiveringsskyldigheten.
7. Den sjunde grunden avser ett åsidosättande av rätten till försvar och rätten till ett effektivt domstolsskydd.

Talan väckt den 15 maj 2018 – EPSU och Willem Goudriaan mot kommissionen

(Mål T-310/18)

(2018/C 259/59)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: European Federation of Public Service Unions (EPSU) (Bryssel, Belgien) och Jan Willem Goudriaan (Bryssel) (ombud: R. Arthur, Solicitor, och R. Palmer, Barrister)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökandena yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara svarandens beslut av den 5 mars 2018 att inte föreslå för rådet att genomföra ett avtal mellan arbetsmarknadens parter inom EU av den 21 december 2015 om rätt till information och samråd för offentliga tjänstemän och anställda inom centrala statliga förvaltningar – vilket ingicks med stöd av artikel 155.1 FEUF – i direktivform genom ett beslut av rådet enligt artikel 155.2 FEUF,
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökandena två grunder.

1. Första grunden: Det angripna beslutet antogs i strid med artikel 155.2 FEUF. Kommissionen saknade behörighet att vägra att föreslå att rådet skulle genomföra avtalet genom ett rådsbeslut då några invändningar inte gjorts avseende vare sig avtalsparternas ställning som företrädare eller avtalets lagenlighet.
 - Sökandena gör gällande att kommissionens beslut att inte föreslå för rådet att genomföra avtalet genom ett rådsbeslut strider mot artikel 155.2 FEUF och mot kravet på iakttagande av den självständighet som arbetsmarknadens parter åtnjuter i enlighet med vad som föreskrivs i artikel 152 FEUF.
 - Sökandena anför vidare att kommissionen var skyldig att lägga fram ett förslag för rådet, med mindre den kunde åberopa väl underbyggda argument för att anse att de av arbetsmarknadens parter som ingick avtalet inte var tillräckligt representativa eller att avtalet var rättsstridigt
 - Sökandena menar att kommissionen gjorde en bedömning av huruvida avtalet var lämpligt, vilket inte ingår i dess befogenheter.
2. Andra grunden: Det angripna beslutets motivering är uppenbart felaktig och grundlös.
 - Sökandena gör gällande att de grunder som kommissionen åberopat i det angripna beslutet inte utgör tillräckligt stöd för att motivera kommissionens vägran att lägga fram ett förslag för rådet att anta avtalet.
 - Sökandena anför vidare att de enda grunder som skulle kunna ha utgjort stöd för att vägra att lägga fram ett sådant förslag skulle ha varit en motiverad invändning om att arbetsmarknadens aktuella parter inte var representativa eller avseende lagenligheten av ett beslut från rådet om att införliva avtalet genom ett direktiv.

- Slutligen vidhåller sökandena att kommissionen under alla omständigheter misslyckades med att göra en bedömning av avtalets betydelse. Den kunde därför inte motivera sitt beslut att vägra lägga fram ett förslag om att avtalet ska införlivas i form av ett direktiv med proportionalitets- eller subsidiaritetskäl, även om det i princip hade varit möjligt att åberopa sådana skäl.

Talan väckt den 22 maj 2018 – WD mot EFSA

(Mål T-320/18)

(2018/C 259/60)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: WD (ombud: advokaterna L. Levi och A. Blot)

Svarande: Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- förklara att talan kan tas upp till prövning och bifalla talan,

och följaktligen

- ogiltigförklara det beslut av den 14 juli 2017 som antogs av EFSA:s verkställande direktör i egenskap av myndighet med behörighet att sluta anställningsavtal, i vilket sökanden inte förekommer bland de anställda som befordrats vid omklassificeringsförfarandet år 2017,
- ogiltigförklara beslutet av myndigheten med behörighet att sluta anställningsavtal av den 9 februari 2018 av om avslag på klagandens klagomål av den 10 oktober 2017 mot detta beslut av den 14 juli 2017,
- ogiltigförklara beslutet av den 9 augusti 2017 (som delgavs den 10 augusti 2017) som antogs av den verkställande direktören vid EFSA i egenskap av myndighet med behörighet att sluta anställningsavtal, om att sökandens anställningsavtal inte skulle förnyas,
- ogiltigförklara beslutet av myndigheten med behörighet att sluta anställningsavtal av den 12 mars 2018 om avslag på sökandens klagomål av den 10 november 2017 mot detta beslut av den 9 augusti 2017,
- utdöma skadestånd för den skada sökanden lidit, och
- förplikta svaranden att ersätta samtliga rättegångskostnader.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden sju grunder, avseende beslutet att inte förlänga sökandens avtal.

1. Första grunden: Åsidosättande av beslutet av den 8 december 2012 "Employment contract management" som antagits av EFSA.
2. Andra grunden: Åsidosättande av motiveringsskyldigheten.
3. Tredje grunden: Åsidosättande av rätten till försvar och särskilt rätten att bli hörd.
4. Fjärde grunden: Åsidosättande av omsorgsplikten och "Work instruction" avseende "Contract of Employment renewal process" som antagits av EFSA.
5. Femte grunden: Uppenbart oriktig bedömning och maktmissbruk.

6. Sjätte grunden: Åsidosättande av principen om berättigade förväntningar.
7. Sjunde grunden: Åsidosättande av "Work instructions" och omsorgsplikten.

Sökanden åberopar en enda grund avseende beslutet att inte befordra sökanden, som avser att beslutet av den 22 april 2008, "Career of temporary staff and assignment to a post carrying a higher grade than that at which they were engaged", åsidosatts, att EFSA gjort en uppenbart oriktig bedömning och att EFSA åsidosatt principen om icke-diskriminering.

Överklagande ingett den 28 maj 2018 – VI.TO. mot EUIPO – Bottega (formen på en guldfärgad flaska)

(Mål T-324/18)

(2018/C 259/61)

Överklagandet är avfattat på italienska

Parter

Klagande: Vinicola Tobacco (VI.TO.) Srl (Trebaseleghe, Italien) (ombud: advokaten L. Giove)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Motpart vid överklagandenämnden: Sandro Bottega (Colle Umberto, Italien)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Innehavare av det omtvistade varumärket: Motparten vid överklagandenämnden

Omtvistat varumärke: Tredimensionellt EU-varumärke (Formen på en guldfärgad flaska) – EU-varumärke nr 11 531 381

Förfarande vid EUIPO: Ogiltighetsförfarande

Överklagat beslut: Beslut meddelat av första överklagandenämnden vid EUIPO den 14 mars 2018 i ärende R 1036/2017-1

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet, och
- förplikta EUIPO att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder

- Åsidosättande av artikel 7.1 b i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001.
- Åsidosättande av artikel 7.1 e i), ii) och iii) i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001.

Talan väckt den 31 maj 2018 – Szécsi und Somossy mot kommissionen

(Mål T-331/18)

(2018/C 259/62)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: István Szécsi (Szeged, Ungern) och Nóra Somossy (Szeged) (ombud: advokaten D. Lazar)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- förplikta kommissionen att betala 38 330 542,83 forint (HUF) i skadestånd till sökanden,
- förplikta kommissionen att betala sökanden ränta från den 20 april 2016 med en räntesats på 11,95 procent per år, och
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökandena följande grund.

1. Sökandena gör gällande att kommissionen har åsidosatt sin övervakningsskyldighet enligt artikel 17 FEU på ett sätt sin medför ansvar, eftersom den inte vidtagit några lämpliga åtgärder för att säkerställa att de ungerska domstolarna tillämpar artikel 13 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/29/EG⁽¹⁾ och den relevanta ungerska genomförandelagstiftningen.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/29/EG av den 11 maj 2005 om otillbörliga affärsmetoder som tillämpas av näringsidkare gentemot konsumenterna på den inre marknaden och om ändring av rådets direktiv 84/450/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 97/7/EG, 98/27/EG och 2002/65/EG samt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2006/2004 (direktiv om otillbörliga affärsmetoder) (EUT L 149, 2005, s. 22).

Överklagande ingett den 28 maj 2018 – Marry Me Group mot EUIPO (MARRY ME)

(Mål T-332/18)

(2018/C 259/63)

Överklagandet är avfattat på tyska

Parter

Klagande: Marry Me Group AG (Zug, Schweiz) (ombud: advokaten G. Theado)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Omtvistat varumärke: EU-ordmärket "MARRY ME" – Registreringsansökan nr 15 958 226

Överklagat beslut: Beslut meddelat av femte överklagandenämnden vid EUIPO den 5 mars 2018 i ärende R 806/2017-5

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet.

Grund

— Åsidosättande av artikel 7 b och c i Europeiska parlamentets och rådet förordning (EU) nr 2017/1001.

Överklagande ingett den 28 maj 2018 – Marry Me Group mot EUIPO (marry me)**(Mål T-333/18)**

(2018/C 259/64)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Klagande: Marry Me Group AG (Zug, Schweiz) (ombud: advokaten G. Theado)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Omtvistat varumärke: EU-figurmärke innehållande ordelementen "marry me" – Registreringsansökan nr 15 952 468

Överklagat beslut: Beslut meddelat av femte överklagandenämnden vid EUIPO den 5 mars 2018 i ärende R 807/2017-5

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

— ogiltigförklara det överklagade beslutet.

Grund

— Åsidosättande av artikel 7 b och c i Europeiska parlamentets och rådet förordning (EU) nr 2017/1001.

Talan väckt den 31 maj 2018 – Mubarak m.fl. mot rådet**(Mål T-335/18)**

(2018/C 259/65)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Gamal Mohamed Hosni Elsayed Mubarak (Kairo, Egypten), Alaa Mohamed Hosni Elsayed Mubarak (Kairo), Heidy Mahmoud Magdy Hussein Rasekh (Kairo), Khadiga Mahmoud El Gammal (Kairo) (ombud: B. Kennelly QC, J. Pobjoy, Barrister, G. Martin och C. Enderby Smith, Solicitors)

Svarande: Europeiska unionens råd

Yrkanden

Sökandena yrkar att tribunalen ska

— ogiltigförklara rådets beslut (Gusp) 2018/466 av den 21 mars 2018 om ändring av beslut 2011/172/Gusp om restriktiva åtgärder mot vissa personer, enheter och organ med hänsyn till situationen i Egypten och ogiltigförklara rådets genomförandeförordning (EU) 2018/465 av den 21 mars 2018 om genomförande av förordning (EU) nr 270/2011 om restriktiva åtgärder mot vissa personer, enheter och organ med hänsyn till situationen i Egypten, i den mån de gäller sökandena,

- förklara att artikel 1.1 i rådets beslut 2011/172/Gusp av den 21 mars 2011 om restriktiva åtgärder mot vissa personer, enheter och organ med hänsyn till situationen i Egypten och artikel 2.1 i rådets förordning (EU) Nr 270/2011 av den 21 mars 2011 om restriktiva åtgärder mot vissa personer, enheter och organ med hänsyn till situationen i Egypten inte tillämpliga, i den mån de gäller sökandena, och
- förplikta rådet att ersätta sökandenas rättegångskostnader.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökandena tre grunder.

1. Första grunden: Rådet har gjort en felaktig bedömning vid fastställandet av att kriteriet för att förteckna sökandena i artikel 1.1 i beslutet och i artikel 2.1 i förordningen var uppfyllt.
2. Andra grunden: Artikel 1.1 i beslutet och artikel 2.1 i förordningen är rättsstridiga, eftersom de saknar en rättslig grund och/eller strider mot proportionalitetsprincipen.
3. Tredje grunden: Åsidosättande av sökandenas rättigheter enligt artikel 6, jämte artiklarna 2 och 3 FEU och artiklarna 47 och 48 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna genom att rådet antar att de rättsliga förfarandena i Egypten uppfyllde kraven på grundläggande mänskliga rättigheter.

Talan väckt den 31 maj 2018 – Saleh Thabet mot rådet

(Mål T-338/18)

(2018/C 259/66)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Suzanne Saleh Thabet (Kairo, Egypten) (ombud: B. Kennelly, QC, J. Pobjoy, Barrister, G. Martin och C. Enderby Smith, Solicitors)

Svarande: Europeiska unionens råd

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara rådets beslut (Gusp) 2018/466 av den 21 mars 2018 om ändring av beslut 2011/172/Gusp om restriktiva åtgärder mot vissa personer, enheter och organ med hänsyn till situationen i Egypten och ogiltigförklara rådets genomförandeförordning (EU) 2018/465 av den 21 mars 2018 om genomförande av förordning (EU) nr 270/2011 om restriktiva åtgärder mot vissa personer, enheter och organ med hänsyn till situationen i Egypten, i den mån de är tillämpliga på sökanden,
- fastställa att artikel 1.1 i rådets beslut 2011/172/Gusp av den 21 mars 2011 om restriktiva åtgärder mot vissa personer, enheter och organ med hänsyn till situationen i Egypten och artikel 2.1 i rådets förordning (EU) nr 270/2011 av den 21 mars 2011 om restriktiva åtgärder mot vissa personer, enheter och organ med hänsyn till situationen i Egypten inte får tillämpas, i den mån de är tillämpliga på sökanden, och
- förplikta rådet att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden tre grunder.

1. Första grunden: Rådet har gjort flera bedömningsfel, när det fann att kriteriet i artikel 1.1 i beslutet och i artikel 2.1 i förordningen, för att föra upp sökanden i förteckningen, var uppfyllt.
2. Andra grunden: Artikel 1.1 i beslutet och artikel 2.1 i förordningen är rättsstridiga, eftersom a) det saknas giltig rättslig grund för dessa och/eller b) de är oförenliga med proportionalitetsprincipen.
3. Tredje grunden: Rådets antagande att de rättsliga åtgärderna i Egypten var förenliga med grundläggande mänskliga rättigheter innebär en kränkning av sökandens rättigheter enligt artikel 6, jämförd med artiklarna 2 och 3, FEU och artikel 48 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna.

Överklagande ingett den 5 juni 2018 – Hauzenberger mot EUIPO – (TurboPerformance)

(Mål T-349/18)

(2018/C 259/67)

Överklagandet är avfattat på tyska

Parter

Klagande: Andreas Hauzenberger (Sinzing, Tyskland) (ombud: Rechtsanwalt B. Bittner)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Omtvistat varumärke: EU-figurmärke innehållande ordelementet "TurboPerformance" – Registreringsansökan nr 16 053 431

Överklagat beslut: Beslut meddelat av fjärde överklagandenämnden vid EUIPO den 5 april 2018 i ärende R 2206/2017-4

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet, och
- förplikta EUIPO att ersätta rättegångskostnaderna.

Grund

- Åsidosättande av artikel 7.1 b och c i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001.

Talan väckt den 5 juni 2018 – Euronet Consulting mot kommissionen

(Mål T-350/18)

(2018/C 259/68)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Euronet Consulting EEIG (Bryssel, Belgien) (ombud: advokaterna P. Peeters och R. van Cleemput)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara svarandens beslut av okänt datum, som delgavs sökanden genom skrivelse av den 26 mars 2018, genom vilket sökandens anbud för del 2 i anbudsförfarandet EuropeAid/138778/DH/SER/Multi – Ramkontrakt för genomförandet av externt bistånd 2018 (FWC SIEA 2018) avsågs och tio andra anbudsgivare tilldelades kontraktet, och
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden fyra grunder.

1. Första grunden: En juridisk grupp representerades två gånger i samma del.
2. Andra grunden: En juridisk person förekom två gånger som ledare av ett konsortium och en tredje gång som en medlem av ett konsortium.
3. Tredje grunden: En juridisk grupp representerades i mer än två delar.
4. Fjärde grunden: En juridisk grupp förekom som ledare i mer än två delar.

Överklagande ingett den 28 maj 2018 – Promeco mot EUIPO – Aerts (kärl)

(Mål T-353/18)

(2018/C 259/69)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Promeco NV (Kortrijk, Belgien) (ombud: advokaterna H. Hartwig och A. von Mühlendahl)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Motpart vid överklagandenämnden: Aerts NV (Geel, Belgien)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Innehavare av den omtvistade formgivningen: Motparten vid överklagandenämnden

Omtvistad formgivning: EU-formgivning nr 218 193-0010

Överklagat beslut: Beslut meddelat av besvärskammaren vid EUIPO den 16 februari 2018 i ärende R 459/2016-G

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet,

-
- ogilla Aerts NV:s överklagande av det beslut om ogiltighetsförklaring som EUIPO meddelade den 8 januari 2016 i ärende ICD 9842,
 - förplikta EUIPO att ersätta rättegångskostnaderna, inklusive de kostnader som uppkommit för klaganden vid besvärskammaren, och
 - förplikta Aerts NV, för det fall det intervenerar, att ersätta rättegångskostnaderna, inklusive de kostnader som uppkommit för klaganden vid besvärskammaren.

Grund

- Åsidosättande av artikel 25.1, jämförd med artikel 6 i rådets förordning (EG) nr 6/2002.
-

ISSN 1977-1061 (elektronisk utgåva)
ISSN 1725-2504 (pappersutgåva)

Europeiska unionens publikationsbyrå
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

SV